

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ काण्डम् ७ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥

प्र॒जन॑नं॒ ज्योति॑र॒ग्निर्दे॒वता॑नां॒ ज्योति॑र्वि॒राट्कु॑न्द॒सां ज्योति॑र्वि॒राट्वा॒चो॑
ऽग्नौ॑ सं तिष्ठते वि॒राज॑म॒भि सम्प॑द्यते॒ तस्मा॑त्तज्ज्योति॑रुच्यते॒ द्वौ
स्तोमौ॑ प्रातःस॒वनं व॑हतो॒ यथा॑ प्रा॒णश्चा॑पा॒नश्च॒ द्वौ मा॒ध्य॑दि॒नं
स॒वनं यथा॑ चक्षु॑श्च॒ श्रोत्रं॑ च॒ द्वौ तृ॑तीयस॒वनं यथा॑ वाक्क्र॑ प्रति॒ष्ठा च॒
पु॒रुष॑स॒म्मितो॒ वा ए॒ष य॒ज्ञोऽस्थू॑रिः (१)

यं का॒मं का॒मय॑ते॒ तमे॒तेना॒भ्यश्नु॑ते॒ सर्व॑ ह्य॒स्थू॑रिणाभ्यश्नुते॒-
ऽग्नि॑ष्टोमे॒न वै प्र॒जाप॑तिः॒ प्र॒जा अ॑सृजत्॒ ता अ॑ग्नि॒ष्टोमे॒नैव
पर्य॑गृह्णा॒त्तासां॑ परि॑गृही॒ताना॑मश्व॒तरो॑ऽत्य॑प्रवत्॒ तस्या॑नु॒हाय॒ रेत॑
आद॑त्त॒ तद्ग॑र्दभे॒ न्यमा॑र्द्धस्मा॒र्द्धभो॑ द्विरेता॒ अथो॑ आहु॒र्वड॑बायां॒
न्यमा॑र्दिति॒ तस्मा॑द्वड॑बा द्विरेता॒ अथो॑ आहुरोष॑धीषु (२)

न्यमा॑र्दिति॒ तस्मा॑दोष॑धीयोऽन॒भ्यक्ता॑ रेभ॒न्त्यथो॑ आहुः प्र॒जासु॑
न्यमा॑र्दिति॒ तस्मा॑द्य॒मौ जा॑येते॒ तस्मा॑दश्व॒तरो न प्र जा॑यत् आ॒त्तरे॑ता॒
हि तस्मा॑द्व॒र्हिष्य॑न॒वक्लृ॑प्तः॒ सर्व॑वेद॒से वा॑ स॒हस्रे॒ वाव॑क्लृप्तोऽति॒

ह्यप्रवत् य एवं विद्वानग्निष्टोमेन यजते प्राजाताः प्रजा जनयति
परि प्रजाता गृह्णाति तस्मादाहुर्ज्येष्ठयज्ञ इति (३)

प्रजापतिर्वाव ज्येष्ठः स ह्येतेनाग्रेऽयं जत प्रजापतिरकामयत्
प्र जायेयेति स मुखतस्त्रिवृतं निरमिमीत् तमग्निर्देवतान्वंसृज्यत
गायत्री छन्दो रथन्तरं सामं ब्राह्मणो मनुष्याणामजः
पशूनान्तस्मात्ते मुख्या मुखतो ह्यसृज्यन्तो रसो बाहुभ्यां पञ्चदशं
निरमिमीत् तमिन्द्रो देवतान्वंसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दो बृहत् (४)

सामं राजन्यो मनुष्याणामविः पशूनान्तस्मात्ते वीर्यावन्तो
वीर्याद्ध्यसृज्यन्त मध्यतः सप्तदशं निरमिमीत् तं विश्वे देवा देवता
अन्वंसृज्यन्त जगती छन्दो वैरूपं सामं वैश्यो मनुष्याणां गावः
पशूनान्तस्मात्त आद्या अन्नधानाद्ध्यसृज्यन्त तस्माद्भूया रसोऽन्येभ्यो
भूयिष्ठा हि देवता अन्वंसृज्यन्त पत्त एकविंशं निरमिमीत्
तमनुष्टुप्छन्दः [5]

अन्वंसृज्यत वैराजं सामं शूद्रो मनुष्याणामश्वः
पशूनान्तस्मात्तौ भूतसङ्गमिणावश्वश्च शूद्रश्च तस्माच्छूद्रो
यज्ञेऽनवक्लृप्तो न हि देवता अन्वंसृज्यत तस्मात्पादावुप जीवतः
पत्तो ह्यसृज्येतां प्राणा वै त्रिवृदर्धमासाः पञ्चदशः प्रजापतिः
सप्तदशस्त्रय इमे लोका असावादित्य एकविंश एतस्मिन्वा एते
श्रिता एतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव श्रयत एतस्मिन्प्रति

तिष्ठति॥ (६)

अस्थूरीरोषधीषु ज्येष्ठयज्ञ इति बृहदनुष्टुप्छन्दः प्रतिष्ठिता नव च॥[१]

प्रातःसवने वै गा॑यत्रेण॒ छन्द॑सा त्रिवृ॑ते स्तोमा॑य॒ ज्योति॑र्दध॑देति
त्रिवृ॑ता॒ ब्रह्म॑वर्च॒सेन॑ प॒ञ्चद॑शाय॒ ज्योति॑र्दध॑देति प॒ञ्चद॑शेनौज॑सा
वीर्ये॑ण सप्तद॑शाय॒ ज्योति॑र्दध॑देति सप्तद॑शेन॑ प्राजाप॒त्येन॑
प्र॒जन॑नेनैकवि॒ंशाय॒ ज्योति॑र्दध॑देति स्तोम॑ ए॒व तथ्स्तोमा॑य॒
ज्योति॑र्दध॑देत्यथो स्तोम॑ ए॒व स्तोम॑म॒भि प्र ण॑यति याव॑न्तो वै
स्तोमा॑स्ताव॑न्तः कामा॑स्ताव॑न्तो लो॒कास्ता॑व॑न्ति ज्योती॑ऽप्येता॑व॑न्त
ए॒व स्तोमा॑नेता॑व॑न्तः कामा॑नेता॑व॑न्तो लो॒काने॑ता॑व॑न्ति ज्योती॑ऽप्यव॑
रुन्दे॥ (७)

ताव॑न्तो लो॒कास्त्रयो॑दश च॥—————[२]

ब्रह्म॑वा॒दिनो॑ वदन्ति॒ स त्वै य॑जेत॒ योऽग्नि॑ष्टोमेन॒ यज॑मानोऽथ
सर्व॑स्तोमेन॒ यजे॑तेति॒ यस्य॑ त्रिवृ॑तमन्तर्य॑न्ति प्रा॒णाऽस्त॑स्यान्तर्य॑न्ति
प्रा॒णेषु॑ मेऽप्य॑स॒दिति॒ खलु॑ वै य॒ज्ञेन॒ यज॑मानो यजते॒ यस्य॑
प॒ञ्चद॑शमन्तर्य॑न्ति वी॒र्यं त॑स्यान्तर्य॑न्ति वी॒र्यं मेऽप्य॑स॒दिति॒ खलु॑ वै
य॒ज्ञेन॒ यज॑मानो यजते॒ यस्य॑ सप्तद॑शमन्तर्य॑न्ति (८)

प्र॒जां तस्या॑न्तर्य॑न्ति प्र॒जाया॑म्मेऽप्य॑स॒दिति॒ खलु॑ वै य॒ज्ञेन॒
यज॑मानो यजते॒ यस्यैक॑वि॒ंशम॑न्तर्य॑न्ति प्रति॑ष्ठां तस्या॑न्तर्य॑न्ति
प्रति॑ष्ठाया॑म्मेऽप्य॑स॒दिति॒ खलु॑ वै य॒ज्ञेन॒ यज॑मानो यजते॒ यस्य॑

त्रिणवमन्तर्यन्त्यृतूः३श्च तस्य नक्षत्रियां च विराजमन्तर्यन्त्यृतुषु मे-
ऽप्यसन्नक्षत्रियायां च विराजीति (९)

खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्य त्रयस्त्रिंशमन्तर्यन्ति
देवतास्तस्यान्तर्यन्ति देवतासु मेऽप्यसदिति खलु वै यज्ञेन
यजमानो यजते यो वै स्तोमानामवमं परमतां गच्छन्तं वेदं
परमतामेव गच्छति त्रिवृद्धे स्तोमानामवमस्त्रिवृत्परमो य एवं वेदं
परमतामेव गच्छति॥ (१०)

सप्तदशमन्तर्यन्ति विराजीति चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [३]

अङ्गिरसो वै सत्रमांसत ते सुवर्गं लोकमायन्तेषां
हविष्मांश्च हविष्कृच्चाहीयेतान्तावकामयेतां सुवर्गं लोकमियावेति
तावेतं द्विरात्रमपश्यतान्तमाहरतान्तेनायजेतान्ततो वै तौ सुवर्गं
लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते सुवर्गमेव लोकमेति
तावैताम्पूर्वेणाऽह्नाऽगच्छतामुत्तरेण (११)

अभिप्लवः पूर्वमहर्भवति गतिरुत्तरं ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः
पूर्वमहर्भवति तेजस्तेनाव रुद्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तरं
सर्वस्यात्यै सर्वस्यावरुद्धौ गायत्रम्पूर्वेहन्त्सामं भवति तेजो वै
गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं तेज एव ब्रह्मवर्चसमात्मन्यत्ते त्रैष्टुभमुत्तरं
ओजो वै वीर्यं त्रिष्टुगोज एव वीर्यमात्मन्यत्ते रथन्तरम्पूर्वं (१२)

अहन्त्सामं भवतीयं वै रथन्तरमस्यामेव प्रति तिष्ठति

बृहदुत्तरेऽसौ वै बृहदमुष्यामेव प्रति तिष्ठति तदाहुः क्व
जगती चानुष्टुप्चेति वैखानसम्पूर्वेऽहन्त्साम भवति तेन
जगत्यै नैति षोडश्युत्तरे तेनानुष्टुभोऽथाहुर्यत्समानेऽर्धमासे
स्यातामन्यतरस्याहो वीर्यमनु पद्येतेत्यमावास्यायाम्पूर्वमहर्भवत्युत्तररि
नानावीर्ये भवतो हविष्मन्निधनम्पूर्वमहर्भवति हविष्कृन्निधनमुत्तरं
प्रतिष्ठित्यै॥ (१३)

उत्तरेण रथन्तरम्पूर्वेऽन्वेकविंशतिश्च॥ [४]

आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्तस्मिन्प्रजापतिर्वायुर्भूत्वाचरत्स
इमामपश्यत्तां वराहो भूत्वाहरत्तां विश्वकर्मा भूत्वा व्यमादत्साप्रथत
सा पृथिव्यभवत्तत्पृथिव्यै पृथिवित्वन्तस्यामश्राम्यत्प्रजापतिः स
देवानसृजत् वसून्नुद्रानादित्यान्ते देवाः प्रजापतिमब्रुवन्प्र जायामहा
इति सोऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्मांस्तपसासृक्ष्येवं तपसि प्रजननमिच्छध्वमिति
तेभ्योऽग्निमायतनम्प्रायच्छदेतेनायतनेन श्राम्यतेति तेऽग्निनायतनेनाश्र
संवत्सर एकां गामसृजन्त तां वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः
प्रायच्छन्नेतां रक्षध्वमिति तां वसवो रुद्रा आदित्या अरक्षन्त
सा वसुभ्यो रुद्रेभ्य आदित्येभ्यः प्राजायत त्रीणि च (१५)

शतानि त्रयस्त्रिंशत् चाथ सैव सहस्रतम्यभवत्ते देवाः
प्रजापतिमब्रुवन्त्सहस्रेण नो याजयेति सोऽग्निष्टोमेन वसूनयाजयत्त

इमं लोकमजयन्तच्चाददुः स उक्थ्येन रुद्रानयाजयत्ते-
 ऽन्तरिक्षमजयन्तच्चाददुः सोऽतिरात्रेणादित्यानयाजयत्तेऽमुं
 लोकमजयन्तच्चाददुस्तदन्तरिक्षम् (१६)

व्यवैर्यत तस्माद्बुद्धा घातुका अनायतना हि तस्मादाहुः शिथिलं
 वै मध्यममहस्त्रिरात्रस्य वि हि तद्वैर्यतेति त्रैष्टुभम्मध्यमस्याह
 आज्यम्भवति संयानानि सूक्तानि शंसति षोडशिनं शंसत्यहो
 धृत्या अशिथिलम्भावाय तस्मात्त्रिरात्रस्याग्निष्टोम एव प्रथममहः
 स्यादथोक्थ्योऽथातिरात्र एषां लोकानां विधृत्यै त्रीणित्रीणि
 शतान्यनूचीनाहमव्यवच्छिन्नानि ददाति (१७)

एषां लोकानामनु सन्तत्यै दशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं
 नेद्विच्छिनदानीत्यथ या सहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रश्च विष्णुश्च
 व्यायच्छेतां स इन्द्रोऽमन्यतानया वा इदं विष्णुः सहस्रं
 वक्ष्यत इति तस्यामकल्पेतां द्विभागं इन्द्रस्तृतीये विष्णुस्तद्वा
 एषाभ्यनूच्यत उभा जिग्यथुरिति तां वा एतामच्छावाकः (१८)

एव शंसत्यथ या सहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतारं
 वा अभ्यतिरिच्यते यदतिरिच्यते होतानामस्यापयिता-
 थाहुरुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्त
 उन्नेतत्विजामथाहुः सर्वेभ्यः सदस्येभ्यो देयेत्यथाहुरुदाकृत्या
 सा वशं चरेदित्यथाहर्ब्रह्मणे चाग्नीधे च देयेति (१९)

द्विभा॑गम्ब्र॒ह्मणे॑ तृती॑यम॒ग्नीधं॑ ऐ॒न्द्रो वै ब्र॒ह्मा वैष्ण॑वो-
ऽग्नी॑द्यथै॒व ताव॑क॒ल्पेता॒मित्य॑था॒हुर्या॑ क॒ल्या॒णी ब॑हुरू॒पा सा
दे॒येत्य॑था॒हुर्या॑ द्वि॒रूपो॑भ॒यत॑ए॒नी सा दे॒येति॑ स॒हस्र॑स्य॒ परि॑गृही॒त्यै
तद्वा ए॒तत्स॒हस्र॑स्याय॒नः स॒हस्रं॑ स्तो॒त्रीयाः॑ स॒हस्रं॑ दक्षि॑णाः
स॒हस्रं॑स॒म्मितः॑ सु॒वर्गो॑ लो॒कः सु॒वर्ग॑स्य॒ लोक॑स्या॒भिजि॑त्यै॥ (२०)

अ॒ब्रवी॑च्च॒ तद॒न्तरि॑क्ष॒न्ददा॒त्यच्छा॒वाकश्च॑ दे॒येति॑ स॒प्तच॑त्वारि॒शच्च॑॥—[५]

सोमो॑ वै स॒हस्र॑मवि॒न्दत्तमि॒न्द्रोऽन्व॑वि॒न्दत्तौ य॒मो
न्याग॑च्छ॒त्ताव॑ब्रवी॒दस्तु॑ मेऽत्रापी॒त्यस्तु॑ ही(३) इत्य॑ब्रू॒ताः स॒ य॒म
एक॑स्यां वी॒र्यं॑ पर्य॑पश्यदि॒यं वा अ॒स्य स॒हस्र॑स्य वी॒र्यं॑म्बिभ॒र्तीति॑
ताव॑ब्रवी॒दिय॑म्ममास्त्वे॒तद्यु॒वयो॑रिति॒ ताव॑ब्रू॒ताः स॒र्वे वा ए॒तदे॒तस्यां॑
वी॒र्यम्॑ (२१)

परि॑ प॒श्या॒मोऽश्मा॑ ह॒राम॑हा इति॒ तस्या॒मश्मा॑ह॒रन्त॑
ताम॒प्सु प्राव॑ेशय॒न्सोमा॑यो॒देही॑ति॒ सा रोहि॑णी पि॒ङ्गलै॑कहायनी
रूपं॑ कृ॒त्वा त्रय॑स्त्रि॒शता॑ च त्रि॒भिश्च॑ श॒तैः स॒होदै॑त्तस्मा॒द्रोहि॑ण्या
पि॒ङ्गल॑यैकहाय॒न्या सोमं॑ क्रीणीया॒द्य ए॒वं वि॒द्वान्रोहि॑ण्या
पि॒ङ्गल॑यैकहाय॒न्या सोमं॑ क्री॒णाति॒ त्रय॑स्त्रि॒शता॑ चै॒वास्य॑
त्रि॒भिश्च॑ (२२)

श॒तैः सोमं॑ क्री॒तो भ॑वति॒ सुक्री॑तेन यज॒ते ताम॒प्सु
प्राव॑ेशय॒न्निन्द्रा॑यो॒देही॑ति॒ सा रोहि॑णी लक्ष्म॒णा प॑ष्ठौही॒ वार्त्र॑घ्नी

रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः सहोदैत्तस्माद्रोहिणीं
लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं वार्त्रघ्नीं दद्याद्य एवं विद्वान्रोहिणीं लक्ष्मणाम्पष्ठौहीं
वार्त्रघ्नीं ददाति त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य त्रीणि च शतानि सा दत्ता (२३)

भवति तामप्सु प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरती
मूर्खा तञ्जघन्या रूपं कृत्वा त्रयस्त्रिंशता च त्रिभिश्च शतैः
सहोदैत्तस्माञ्जरतीम्मूर्खा तञ्जघन्यामनुस्तरणीं कुर्वीत य एवं
विद्वान्जरतीम्मूर्खा तञ्जघन्यामनुस्तरणीं कुरुते त्रयस्त्रिंशच्चैवास्य
त्रीणि च शतानि सामुष्मिल्लोके भवति वागेव सहस्रतमी
तस्मात् (२४)

वरो देयः सा हि वरः सहस्रमस्य सा दत्ता भवति
तस्माद्वरो न प्रतिगृह्यः सा हि वरः सहस्रमस्य प्रतिगृहीत-
म्भवतीयं वर इति ब्रूयादथान्याम्ब्रूयादियम्ममेति तथास्य
तत्सहस्रमप्रतिगृहीतम्भवत्युभयतएनी स्यात्तदाहुरन्यतएनी
स्यात्सहस्रम्परस्तादेतमिति यैव वरः (२५)

कल्याणी रूपसमृद्धा सा स्यात्सा हि वरः समृद्धौ
तामुत्तरेणाग्नीध्रं पर्याणीयाहवनीयस्यान्तं द्रोणकलशमव घ्रापयेदा
जिघ्र कलशंमह्युरुधारा पयस्वत्या त्वा विशन्तिवन्दवः समुद्रमिव
सिन्धवः सा मा सहस्र आ भज प्रजया पशुभिः सह पुनर्मा
विंशताद्रयिरिति प्रजयैवैनम्पशुभी रय्या सम् (२६)

अर्धयति प्रजावान्पशुमान्रयिमान्भवति य एवं वेद तया

स॒हा॒ग्री॒ध्र॒म्प॒रेत्य॑ पुर॒स्ता॒त्प्र॒ती॒च्यां॑ तिष्ठ॑न्त्यां जुहु॒यादु॒भा जि॑ग्यथु॒र्न
परा॑ जयेथे न परा॑ जिग्ये क॒तरश्च॑नैनोः॑। इन्द्र॑श्च विष्णो॒
यदप॑स्पृधेथां त्रेधा स॒हस्रं॑ वि तदै॒रयेथा॑मिति॑ त्रेधाविभु॒क्तं वै त्रि॑रात्रे
स॒हस्रं॑ साह॒स्रीमे॒वैना॑ करोति स॒हस्रं॑स्यै॒वैना॒म्मात्रा॑म् (२७)

क॒रोति॑ रूपाणि जुहोति रू॒पैरे॒वैना॑ सम॑र्धयति तस्या॑
उपो॒त्थाय॑ कर्ण॒मा ज॑पेदिडे रन्तेऽदि॒ते सर॑स्वति प्रिये प्रेय॑सि महि॒
विश्रु॑त्येतानि॑ ते अ॒घ्निये॑ नामा॒नि सु॒कृतं॑ मा दे॒वेषु॑ ब्रूता॒दिति॑ दे॒वेभ्य॑
ए॒वैन॒मा वैद॑यत्यन्वेन॑ दे॒वा बु॑ध्यन्ते॥ (२८)

ए॒तदे॒तस्या॑ वी॒र्य॑मस्य त्रि॒भिश्च॑ द॒त्ता स॑हस्रत॒मी तस्मा॑दे॒व वरः॑
स॒म्मात्रा॑मेका॒न्नच॑त्वारि॒ंशच्च॑॥ [६]

स॒ह॒स्र॒त॒म्या वै॑ यज॑मानः सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति सैनं॑
सुव॒र्गं लो॒कं ग॑मयति सा मा सुव॒र्गं लो॒कं ग॑मयेत्या॒ह
सुव॒र्गमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति सा मा ज्योति॑ष्मन्तं लो॒कं
ग॑मयेत्या॒ह ज्योति॑ष्मन्तमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति सा मा सर्वा॑न्यु॒ण्या-
ल्लो॒कान्ग॑मयेत्या॒ह सर्वा॑ने॒वैन॒म्पुण्या॑ल्लो॒कान्ग॑मयति सा (२९)

मा प्र॒तिष्ठां॑ ग॑मय प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ स॒ह पुन॑र्मा विंश॒ताद्र॒यिरिति॑
प्र॒जयै॒वैन॑म्प॒शुभी॑ र॒य्यां प्र॒तिष्ठा॑पयति प्र॒जावा॑न्प॒शुमात्र॑यि॒मान्भव॑ति
य ए॒वं वेद॑ ताम॒ग्रीधे॑ वा ब्र॒ह्मणे॑ वा होत्रे॑ वोद्गात्रे वा॒ध्वर्य॑वे वा
दद्या॑त्स॒हस्र॑मस्य सा द॒त्ता भ॑वति स॒हस्र॑मस्य प्र॒तिगृ॑हीतम्भवति॑

यस्तामविद्वान् (३०)

प्रतिगृह्णाति तां प्रति गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां
प्रति गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूता विश मा सहस्रमित्येकामेवैनं
भूतां प्रति गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेद स्योनासि सुषदा सुशेवा
स्योना मा विश सुषदा मा विश सुशेवा मा विश (३१)

इत्याह स्योनैवैनं सुषदा सुशेवा भूता विशति नैनं
हिनस्ति ब्रह्मवादिनो वदन्ति सहस्रं सहस्रतम्यन्वेती (३)
सहस्रतमीं सहस्रा (३) मिति यत्प्रार्चीमुत्सृजेत्सहस्रं
सहस्रतम्यन्वित्युत्सृजेत्सहस्रमप्रज्ञात्रं सुवर्गं लोकं न प्र
जानीयात्प्रतीचीमुत्सृजति तां सहस्रमनु पर्यावर्तते सा
प्रजानुती सुवर्गं लोकमेति यजमानमभ्युत्सृजति क्षिप्रे सहस्रम्प्र
जायत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान्गच्छति॥ (३२)

लोकान्गमयति सार्विद्वान्सुशेवा माविश यजमानं द्वादश च॥—[७]

अत्रिरददादौर्वाय प्रजाम्पुत्रकामाय स रिरिचानोऽमन्यत्
निर्वीर्यः शिथिलो यातयामा स एतं चतूरात्रमपश्यत्
तमाहरत्तेनायजत् ततो वै तस्य चत्वारो वीरा आजायन्त
सुहोता सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो य एवं विद्वाश्चतूरात्रेण यजत्
आस्यं चत्वारो वीरा जायन्ते सुहोता सूद्राता स्वध्वर्युः सुसंभेयो
ये चतुर्विंशाः पवमाना ब्रह्मवर्चसं तत् (३३)

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिः श्रद्धादेवं यजमानं
चत्वारि वीर्याणि नोपानमन्तेजं इन्द्रियम्ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यं स
एतांश्चतुरश्वतुष्टोमान्स्वोमानपश्यत्तानाहरत्तैर्यजत तेज एव
प्रथमेनावारुन्देन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन
य एवं विद्वांश्चतुरश्वतुष्टोमान्स्वोमानाहरति तैर्यजते तेज एव
प्रथमेनावारुन्द इन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्चसं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन
यामेवात्रिर्ऋद्धिमाध्नोत्तामेव यजमान ऋध्नोति॥ (३४)

तत्तेज एवाष्टादश च॥—————[८]

जमदग्निः पुष्टिकामश्चतूरात्रेणायजत स एतान्योषां
अपुष्यत्तस्मात्पलितौ जामदग्नियौ न सं जानाते एतानेव
पोषान्पुष्यति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण यजते पुरोडाशिन्यं उपसदो
भवन्ति पशवो वै पुरोडाशः पशूनेवाव रुन्देऽन्नं वै पुरोडाशो-
ऽन्नमेवाव रुन्देऽन्नादः पशुमान्भवति य एवं विद्वांश्चतूरात्रेण
यजते॥ (३५)

जमदग्निरष्टाचत्वारिंशत्॥—————[९]

संवत्सरो वा इदमेकं आसीत्सोऽकामयतूर्तून्सृजेयेति स
एतम्पश्चरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै स ऋतूनसृजत
य एवं विद्वान्पश्चरात्रेण यजते प्रैव जायते त ऋतवः सृष्टा न
व्यावर्तन्त त एतम्पश्चरात्रमपश्यन् तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते
व्यावर्तन्त (३६)

य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा
वर्तते सार्वसेनिः शौचेयोऽकामयत पशुमान्थस्यामिति स
एतम्पञ्चरात्रमाहरत्तेनायजत ततो वै स सहस्रं पशून्प्राप्नोद्य
एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते प्र सहस्रं पशून्प्राप्नोति बबरः
प्रावाहणिरकामयत वाचः प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा (३७)

अहरत्तेनायजत ततो वै स वाचः प्रवदिता भवद्य एवं
विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते प्रवदितैव वाचो भवत्यथो एनं
वाचस्पतिरित्याहुरनातश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्रात्रोऽथ वा एष
सम्प्रति यज्ञो यत्पञ्चरात्रो य एवं विद्वान्पञ्चरात्रेण यजते सम्प्रत्येव
यज्ञेन यजते पञ्चरात्रो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सरः (३८)

ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठत्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ
यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्दे त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्दे
पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्दे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा
अथो प्रैव तेन जायते पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरास्यै
महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ विश्वजिह्वसर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति
सर्वस्याभिजित्यै॥ (३९)

ते व्यावर्तन्त प्रवदिता स्यामिति स एतम्पञ्चरात्रमा संवत्सरो-
ऽभिजित्यै॥

[१०]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यामा

दद इमामगृभ्णन्नशनामृतस्य पूर्व आयुषि विदथेषु कव्या। तया
 देवाः सुतमा बभूवुरऋतस्य सामन्त्सरमारपन्ती। अभिधा असि
 भुवनमसि यन्तासि धर्तासि सोऽग्निं वैश्वानरं सप्रथसं गच्छ
 स्वाहाकृतः पृथिव्यां यन्ता राड्यन्तासि यमनो धर्तासि धरुणः
 कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा रय्यै त्वा पोषाय त्वा पृथिव्यै त्वान्तरिक्षाय
 त्वा दिवे त्वा सते त्वासते त्वाद्ध्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा
 भूतेभ्यः॥ (४०)

धरुणः पञ्चविंशतिश्च॥ [११]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्चोऽसि हयोऽस्यत्योऽसि नरो-
 ऽस्यर्वासि सप्तिरसि वाज्यसि वृषासि नृमणा असि
 ययुर्नामास्यादित्यानाम्पत्वान्विह्यग्नये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यां
 स्वाहा प्रजापतये स्वाहा विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा सर्वाभ्यो
 देवेताभ्य इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह
 रमन्तिः स्वाहा भूरसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते त्वा
 विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो देवा आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वम्मेधाय
 प्रोक्षितं गोपायत॥ (४१)

रन्तिः स्वाहा द्वाविंशतिश्च॥ [१२]

आयनाय स्वाहा प्रायणाय स्वाहोद्वावाय स्वाहोद्भुताय स्वाहा
 शूकराय स्वाहा शूकृताय स्वाहा पलायिताय स्वाहाऽऽपलायिताय

स्वाहाऽऽवल्गते स्वाहा परावल्गते स्वाहाऽऽयते स्वाहा प्रयते
स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

आयनायोत्तरमापलायिताय षड्विंशतिः॥ [१३]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा वायवे स्वाहापाम्मोदाय स्वाहा
सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहेन्द्राय स्वाहा बृहस्पतये स्वाहा
मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४३)

[१४]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहा
चन्द्रमसे स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहा प्राच्यै दिशे स्वाहा दक्षिणायै दिशे
स्वाहा प्रतीच्यै दिशे स्वाहोदीच्यै दिशे स्वाहोर्ध्वायै दिशे स्वाहा
दिग्भ्यः स्वाहाऽवान्तरदिशाभ्यः स्वाहा समाभ्यः स्वाहा शरद्भ्यः
स्वाहाऽहोरात्रेभ्यः स्वाहाऽर्धमासेभ्यः स्वाहा मासेभ्यः स्वाहर्तुभ्यः
स्वाहा संवत्सराय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

[१५]

अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा सरस्वत्यै स्वाहा
पृष्णे स्वाहा बृहस्पतये स्वाहाऽपाम्मोदाय स्वाहा वायवे स्वाहा
मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४५)

[१६]

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहाऽग्नये स्वाहा
 सोमाय स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहाऽहे स्वाहा रात्रियै
 स्वाहर्जवे स्वाहा साधवे स्वाहा सुक्षित्यै स्वाहा क्षुधे स्वाहाऽ-
 ऽशितिम्ने स्वाहा रोगाय स्वाहा हिमाय स्वाहा शीताय स्वाहाऽ-
 ऽत्पाय स्वाहाऽरण्याय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा
 सर्वस्मै स्वाहा॥ (४६)

[१७]

भुवो देवानां कर्मणापसर्तस्य पथ्यासि वसुभिर्देवेभिर्देवतया
 गायत्रेण त्वा छन्दसा युनज्मि वसन्तेन त्वर्तुना हविषा
 दीक्षयामि रुद्रेभिर्देवेभिर्देवतया त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि
 ग्रीष्मेण त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यादित्येभिर्देवेभिर्देवतया जागतेन
 त्वा छन्दसा युनज्मि वर्षाभिस्त्वर्तुना हविषा दीक्षयामि
 विश्वेभिर्देवेभिर्देवतयानुष्टुभेन त्वा छन्दसा युनज्मि (४७)

शरदा त्वर्तुना हविषा दीक्षयाम्यङ्गिरोभिर्देवेभिर्देवतया
 पाङ्केन त्वा छन्दसा युनज्मि हेमन्तशिशिराभ्यां त्वर्तुना हविषा
 दीक्षयाम्याहं दीक्षामरुहमृतस्य पत्नीं गायत्रेण छन्दसा ब्रह्मणा
 चर्त९ सत्येऽधा९ सत्यमृतैऽधाम्। महीमू षु सुत्रामाणमिह धृतिः
 स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः स्वाहा॥ (४८)

[१८]

ईङ्गा॒राय॒ स्वाहे॑ कृ॒ताय॒ स्वाहा॑ क्र॒न्दते॒ स्वाहा॑ऽव॒क्रन्द॑ते॒ स्वाहा॑
 प्रो॒थते॒ स्वाहा॑ प्र॒प्रोथ॑ते॒ स्वाहा॑ गु॒न्धाय॒ स्वाहा॑ घ्रा॒ताय॒ स्वाहा॑
 प्रा॒णाय॒ स्वाहा॑ व्या॒नाय॒ स्वाहा॑ऽपा॒नाय॒ स्वाहा॑ स॒न्दीय॑मा॒नाय॒
 स्वाहा॑ स॒न्दिता॑य॒ स्वाहा॑ वि॒चृत्य॑मा॒नाय॒ स्वाहा॑ वि॒चृत्ता॑य॒
 स्वाहा॑ प॒लायि॑ष्यमा॒णाय॒ स्वाहा॑ प॒लायि॑ताय॒ स्वाहा॑प॒रऽस्य॑ते
 स्वाहा॑प॒रता॑य॒ स्वाहा॑ नि॒वेक्ष्य॑ते॒ स्वाहा॑ नि॒विश॑मा॒नाय॒ स्वाहा॑
 नि॒विष्टा॑य॒ स्वाहा॑ नि॒षथ्स्य॑ते॒ स्वाहा॑ नि॒षीद॑ते॒ स्वाहा॑ नि॒षण्णा॑य॒
 स्वाहा॑ (४९)

आ॒सि॒ष्यते॒ स्वाहा॑ऽऽसी॒नाय॒ स्वाहा॑ऽऽसि॒ताय॒ स्वाहा॑
 नि॒पथ्स्य॑ते॒ स्वाहा॑ नि॒पद्य॑मा॒नाय॒ स्वाहा॑ नि॒पन्ना॑य॒ स्वाहा॑ श॒यिष्य॑ते
 स्वाहा॑ श॒या॒नाय॒ स्वाहा॑ श॒यि॒ताय॒ स्वाहा॑ स॒म्मीलि॑ष्यते॒ स्वाहा॑
 स॒म्मील॑ते॒ स्वाहा॑ स॒म्मीलि॑ताय॒ स्वाहा॑ स्व॒प्स्यते॒ स्वाहा॑ स्व॒पते॑
 स्वाहा॑ सु॒प्ताय॒ स्वाहा॑ प्र॒भोथ्स्य॑ते॒ स्वाहा॑ प्र॒बुध्य॑मा॒नाय॒ स्वाहा॑
 प्र॒बुद्धा॑य॒ स्वाहा॑ जा॒गरि॑ष्यते॒ स्वाहा॑ जा॒ग्रते॒ स्वाहा॑ जा॒ग॒रि॒ताय॒
 स्वाहा॑ शु॒श्रूष॑मा॒णाय॒ स्वाहा॑ शृ॒ण्वते॒ स्वाहा॑ शृ॒ताय॒ स्वाहा॑
 वी॒क्षिष्य॑ते॒ स्वाहा॑ (५०)

वी॒क्षमा॑णाय॒ स्वाहा॑ वी॒क्षि॑ताय॒ स्वाहा॑ स॒हास्य॑ते॒ स्वाहा॑
 स॒ज्जि॑हा॒नाय॒ स्वाहा॑ज्जि॑हा॒नाय॒ स्वाहा॑ वि॒वथ्स्य॑ते॒ स्वाहा॑ वि॒वर्त॑मा॒नाय॒
 स्वाहा॑ वि॒वृत्ता॑य॒ स्वाहा॑त्थास्य॑ते॒ स्वाहा॑त्तिष्ठ॑ते॒ स्वाहा॑त्थि॑ताय॒ स्वाहा॑
 वि॒धवि॑ष्यते॒ स्वाहा॑ वि॒धून्वा॑नाय॒ स्वाहा॑ वि॒धू॒ताय॒ स्वाहा॑त्क्र॑ऽस्यते

स्वाहोत्क्रामते स्वाहोत्क्रान्ताय स्वाहा चङ्क्रमिष्यते स्वाहा
 चङ्क्रम्यमाणाय स्वाहा चङ्क्रमिताय स्वाहा कण्डूयिष्यते स्वाहा
 कण्डूयमानाय स्वाहा कण्डूयिताय स्वाहा निकषिष्यते स्वाहा
 निकषमाणाय स्वाहा निकषिताय स्वाहा यदत्ति तस्मै स्वाहा
 यत्पिबति तस्मै स्वाहा यन्मेहति तस्मै स्वाहा यच्छकृत्करोति
 तस्मै स्वाहा रेतसे स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा
 सर्वस्मै स्वाहा॥ (५१)

[१९]

अग्रये स्वाहा वायवे स्वाहा सूर्याय स्वाहर्तमस्यृतस्यर्तमसि
 सत्यमसि सत्यस्य सत्यमस्यृतस्य पन्था असि देवानां छाया मृतस्य
 नाम तत्सत्यं यत्त्वं प्रजापतिरस्यधि यदस्मिन्वाजिनीव शुभः
 स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृणानः पवते कव्यन्पशुं न गोपा
 इर्यः परिज्मा (५२)

[२०]

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

साध्या वै देवाः सुवर्गकामा एत९ षड्रात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्ततो वै ते सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वा९सः षड्रात्रमासते सुवर्गमेव लोकं यन्ति देवसत्रं वै षड्रात्रः प्रत्यक्षः ह्येतानि पृष्ठानि य एवं विद्वा९सः षड्रात्रमासते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि (१)

पृष्ठैरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेज एवाव रुन्धते पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशः (२)

भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै सदोहविर्धानिन एतेन षड्रात्रेण यजेरन्नाश्वत्थी हविर्धानं चाग्नीध्रं च भवतस्तद्धि सुवर्ग्यं चक्रीवती भवतः सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या उलूखलबुध्नो यूपो भवति प्रतिष्ठित्यै प्राश्नो यान्ति प्राडिव हि सुवर्गः (३)

लोकः सरस्वत्या यान्त्येष वै दैवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त्याः

यान्त्यवर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्यं प्रतिष्ठां गच्छन्ति यदा दशं शतं
 कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
 तिष्ठन्ति यदा शतं सहस्रं कुर्वन्त्यथैकमुत्थानं सहस्रसम्मितो
 वा असौ लोकोऽमुमेव लोकमभि जयन्ति यदैषां प्रमीयेत यदा
 वा जीयेरन्नथैकमुत्थानन्तद्धि तीर्थम्॥ (४)

पृष्ठानि सप्तदशः सुवर्गो जयन्ति यदैकादश च॥ [१]

कुसुरुबिन्द औद्दालकिरकामयत पशुमान्थस्यामिति स
 एतं सप्तरात्रमाहंरत्तेनायजत तेन वै स यावन्तो ग्राम्याः
 पशवस्तानवारुन्द्ध य एवं विद्वान्सप्तरात्रेण यजते यावन्त एव
 ग्राम्याः पशवस्तानेवाव रुद्धे सप्तरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पशवः
 सप्तराण्याः सप्त छन्दांस्युभयस्यावरुद्धौ त्रिवृदग्निष्टोमो भवति
 तेजः (५)

एवाव रुद्धे पञ्चदशो भवतीन्द्रियमेवाव रुद्धे सप्तदशो
 भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायत एकविंशो
 भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते त्रिणवो भवति विजित्यै
 पञ्चविंशोऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेरास्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्धौ
 विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै यत्प्रत्यक्षम्पूर्वेष्वहं
 पृष्ठान्युपेयुः प्रत्यक्षम् (६)

विश्वजिति यथा दुग्धामुपसीदत्येवमुत्तममहः स्यान्नैकरात्रश्चन
 स्याद्बृहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहःसूपं यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव

न यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजितिं
पृष्ठान्युपयन्ति यथा प्रत्तां दुहे तादृगेव तत्॥ (७)

तेजं उपेयुः प्रत्यक्षं द्विचत्वारिंशच्च॥ [२]

बृहस्पतिरकामयत ब्रह्मवर्चसी स्यामिति स एतमष्टरात्रमपश्यत्तम
ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभवद्य एवं विद्वानष्टरात्रेण यजते ब्रह्मवर्चस्यैव
भवत्यष्टरात्रो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसम्गायत्रियैव
ब्रह्मवर्चसमव रुन्देऽष्टरात्रो भवति चतस्रो वै दिशश्चतस्रो-
ऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमव रुन्दे (८)

त्रिवृदग्निष्टोमो भवति तेजं एवाव रुन्दे पञ्चदशो
भवतीन्द्रियमेवाव रुन्दे सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव
तेन जायत एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते
त्रिणवो भवति विजित्यै त्रयस्त्रिंशो भवति प्रतिष्ठित्यै पञ्चविंशो-
ऽग्निष्टोमो भवति प्रजापतेराप्त्यै महाव्रतवानन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै
विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (९)

दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्चसमवरुन्देऽभिजित्यै॥ [३]

प्रजापतिः प्रजा असृजत ताः सृष्टाः क्षुधं न्यायन्त्स एतं
नवरात्रमपश्यत्तमाहरत्तेनायजत ततो वै प्रजाभ्योऽ कल्पत यर्हि
प्रजाः क्षुधं निगच्छेयुस्तरहि नवरात्रेण यजेतेमे हि वा एतासां लोका
अक्लृप्ता अथैताः क्षुधं नि गच्छन्तीमानेवाभ्यो लोकान्कल्पयति

तान्कल्पमानान्प्रजाभ्योऽनु कल्पते कल्पन्ते (१०)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजासु दधाति त्रिरात्रेणैवेमं
लोकं कल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामुं लोकं यथा
गुणे गुणमन्वस्यत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वस्यति धृत्या
अशिथिलम्भावाय ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमा भवन्तीयं
वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरेष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ज्ञात्रं
प्रजानाम् (११)

गच्छति नवरात्रो भवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति यो
ज्योगामयावी स्यात्स नवरात्रेण यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृता
अथैतस्य ज्योगामयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत यदीतासुर्भवति
जीवत्येव॥ (१२)

कल्पन्ते प्रजानान्त्रयस्त्रिंशच्च॥ _____ [४]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं दशहोतारमपश्यत्तमं जुहो
दशरात्रमसृजत् तेन दशरात्रेण प्राजायत दशरात्राय दीक्षिष्यमाणो
दशहोतारं जुहुयादशहोत्रैव दशरात्रं सृजते तेन दशरात्रेण प्र
जायते वैराजो वा एष यज्ञो यद्दशरात्रो य एवं विद्वान्दशरात्रेण
यजते विराजमेव गच्छति प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यद्दशरात्रः (१३)

य एवं विद्वान्दशरात्रेण यजते प्रैव जायत इन्द्रो वै
सृष्ट्वेवताभिरासीत्स न व्यावृत्तमगच्छत्स प्रजापतिमुपाधावत्

तस्मा॑ ए॒तं द॑शरा॒त्रम्प्राय॑च्छु॒त्तमा॑हर॒त्तेना॑यजत॒ ततो॒ वै सो॑-
ऽन्याभि॑र्दे॒वता॑भिर्व्या॒वृत॑मगच्छ॒द्य ए॒वं वि॒द्वान्द॑शरा॒त्रेण॒ यज॑ते
व्या॒वृत॑मे॒व पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्येण गच्छति॒ त्रिक॑कु॒द्वै (१४)

ए॒ष य॒ज्ञो यद॑शरा॒त्रः क॒कुत्प॑श्चद॒शः क॒कुदै॑कवि॒ंशः
क॒कुत्र॑यस्त्रि॒ंशो य ए॒वं वि॒द्वान्द॑शरा॒त्रेण॒ यज॑ते त्रि॒क॒कुदे॑व
स॒माना॑ना॒ भव॑ति॒ यज॑मानः प॒ञ्चद॑शो यज॑मान॒ एकवि॒ंशो
यज॑मानस्त्रयस्त्रि॒ंशः पु॒र इ॒तरा॑ अभिच॒र्यमा॑णो दशरा॒त्रेण॒
यजे॑त दे॒वपु॒रा ए॒व पर्यू॑हते॒ तस्य॑ न कु॒तश्च॒नोपा॑व्या॒धो भ॑वति॒
नैन॑मभि॒चर॑न्श्च॒स्तृणु॑ते दे॒वासु॒राः संय॑त्ता आस॒न्ते दे॒वा ए॒ताः (१५)

दे॒वपु॒रा अ॑पश्यन् यद॑शरा॒त्रस्ताः॑ पर्यू॑हन्त॒ तेषा॑
न कु॒तश्च॒नोपा॑व्या॒धोऽभ॑वत्ततो॒ दे॒वा अ॑भ॒वन्प॒रासु॒रा यो
भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्या॒त्स द॑शरा॒त्रेण॒ यजे॑त दे॒वपु॒रा ए॒व पर्यू॑हते
तस्य॑ न कु॒तश्च॒नोपा॑व्या॒धो भ॑वति॒ भव॑त्या॒त्मना॒ परा॑स्य॒ भ्रातृ॑व्यो
भव॑ति॒ स्तोमः॑ स्तोम॒स्योप॑स्तिर्भवति॒ भ्रातृ॑व्यमे॒वोप॑स्तिं कुरु॒ते
जा॒मि वै (१६)

ए॒तत्कु॑र्वन्ति॒ यज्या॑या॒ंस॒ः स्तोम॑मु॒पेत्य॒ कनी॑या॒ंसमु॑प॒यन्ति॒
यद॑ग्नि॒ष्टोम॑सामान्यवस्ता॑च्च॒ परस्ता॑च्च॒ भव॑न्त्यजा॒मित्वा॑य
त्रि॒वृद॑ग्नि॒ष्टोमो॑ऽग्नि॒ष्टुदा॑ग्नेयीषु॒ भव॑ति॒ तेज॑ ए॒वाव॑ रु॒न्दे प॒ञ्चद॑श
उ॒क्थ्य॑ ऐ॒न्द्रीज्वि॑न्द्रि॒यमे॒वाव॑ रु॒न्दे त्रि॒वृद॑ग्नि॒ष्टोमो॑ वै॒श्वदे॒वीषु॒

पुष्टिमेवाव रुद्धे सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासु तीव्रसोमो-
ऽन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायते (१७)

एकविंश उक्थ्यः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्धत्ते
सप्तदशोऽग्निष्टोमः प्राजापत्यासूपहव्य उपहवमेव गच्छति
त्रिणवावग्निष्टोमावभित ऐन्द्रीषु विजित्यै त्रयस्त्रिंश उक्थ्यो
वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽ तिरात्रो भवति
सर्वस्याभिजित्यै॥ (१८)

प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यदशरात्रस्त्रिककुद्धा एता वै जायत
एकत्रिंशच्च॥ [५]

ऋतवो वै प्रजाकामाः प्रजां नाविन्दन्त तेऽकामयन्त
प्रजां सृजेमहि प्रजामव रुन्धीमहि प्रजां विन्देमहि प्रजावन्तः
स्यामेति त एतमेकादशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै ते
प्रजामसृजन्त प्रजामवारुन्धत प्रजामविन्दन्त प्रजावन्तोऽभवन्त
ऋतवोऽभवन्तदार्तवानामार्तवृत्वमृतूनां वा एते पुत्रास्तस्मात् (१९)

आर्तवा उच्यन्ते य एवं विद्वांस एकादशरात्रमासन्ते
प्रजामेव सृजन्ते प्रजामव रुन्धते प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो
भवन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्वधते सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्यै पृष्ठ्यः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षट्पृष्ठानि
पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति

चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री (२०)

गायत्रम्ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियामेव ब्रह्मवर्चसे प्रति तिष्ठन्ति
चतुश्चत्वारिंशो भवति चतुश्चत्वारिंशदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं
त्रिष्टुत्रिष्टुभ्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिंशो भवत्यष्टाचत्वारिंशदक्षरा
जगती जागताः पशवो जगत्यामेव पशुषु प्रति तिष्ठन्त्येकादशरात्रो
भवति पञ्च वा ऋतव आर्तवाः पञ्चतुष्वेवार्तवेषु संवत्सरे प्रतिष्ठायं
प्रजामव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतः प्रजायै परिगृहीत्यै॥ (२१)

तस्माद्गायत्र्येकान्नपञ्चाशच्च॥ [६]

ऐन्द्रवायवाग्राङ्गृहीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः कल्पेरन्निति
यज्ञस्य वै कृत्तिमनु प्रजाः कल्पन्ते यज्ञस्याक्लृप्तिमनु न
कल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः कल्पयति न ज्यायांसं
कर्त्नीयानति क्रामत्यैन्द्रवायवाग्राङ्गृहीयादामयाविनः प्राणेन
वा एष व्यृध्यते यस्यामयति प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणेनैवैनं
समर्धयति मैत्रावरुणाग्राङ्गृहीरन् येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (२२)

प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयंते
प्राणापानौ मित्रावरुणौ प्राणापानावेव मुखतः परि हरन्त
आश्विनाग्राङ्गृहीतानुजावरौऽश्विनौ वै देवानामानुजावरौ पश्चेवाग्रं
पर्येतामश्विनावेतस्य देवता य आनुजावरस्तावेवैनमग्रं परि णयतः
शुक्राग्राङ्गृहीत गतश्रीः प्रतिष्ठाकामोऽसौ वा आदित्यः शुक्र
एषोऽन्तोऽन्तम्मनुष्यः (२३)

श्रियै गत्वा नि वर्ततेऽन्तादेवान्तमा रभते न ततः
 पापीयान्भवति मन्थ्यग्रान्गृहीताभिचरन्नार्तपात्रं वा एतद्यन्मन्थिपात्रम्
 ग्राहयति ताजगार्तिमार्च्छत्याग्रयणाग्रान्गृहीत यस्य पिता पितामहः
 पुण्यः स्यादथ तन्न प्राप्नुयाद्वाचा वा एष इन्द्रियेण व्यध्यते यस्य
 पिता पितामहः पुण्यः (२४)

भवत्यथ तन्न प्राप्नोत्युर इवैतद्यज्ञस्य वागिव यदाग्रयणो
 वाचैवैनमिन्द्रियेण समर्धयति न ततः पापीयान्भवत्युक्थ्याग्रान्गृहीताभि
 सर्वेषां वा एतत्पात्राणामिन्द्रियं यदुक्थ्यपात्रं सर्वेणैवैनमिन्द्रियेणाति
 प्र युङ्क्ते सरस्वत्यभि नो नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वै (२५)

सरस्वती वाचैवैनमति प्र युङ्क्ते मा त्वत्क्षेत्राण्यरणानि
 गन्मेत्याह मृत्योर्वै क्षेत्राण्यरणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्राणि न
 गच्छति पूर्णान्ग्रहान्गृहीयादामयाविनः प्राणान् वा एतस्य
 शुगृच्छति यस्यामयति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्य शुचो मुञ्चत्युत
 यदीतासुर्भवति जीवत्येव पूर्णान्ग्रहान्गृहीयाद्यर्हि पर्जन्यो न
 वर्षेत्प्राणान् वा एतर्हि प्रजानां शुगृच्छति यर्हि पर्जन्यो न
 वर्षति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानां शुचो मुञ्चति ताजकप्र
 वर्षति॥ (२६)

प्रमीयेत मनुष्यं ऋध्यते यस्य पिता पितामहः पुण्यो वाग्वा एव
 पूर्णान्ग्रहान्प्रविशति॥ [७]

गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गायत्रम्प्रायणीयमहस्तस्मात्प्रायणीये-
 ऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति त्रैष्टुभो वै शुक्रस्त्रैष्टुभं
 द्वितीयमहस्तस्माद्वितीयेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति
 जागतो वा आग्रयणो जागतं तृतीयमहस्तस्मात्तृतीयेऽहन्नाग्रयणो
 गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतद्वै (२७)

यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्रोति यदाग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव
 यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्ते जगन्मुखो वै द्वितीयस्त्रिरात्रो
 जागत आग्रयणो यच्चतुर्थेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने
 गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते राथतरो वा ऐन्द्रवायवो
 राथतरं पञ्चममहस्तस्मात्पञ्चमेऽहन् (२८)

ऐन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णाति बारहतो वै शुक्रो
 बारहतः षष्ठमहस्तस्मात्षष्ठेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने
 गृह्णात्येतद्वै द्वितीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्रोति यच्छुक्रः श्वो
 गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्ते त्रिष्टुङ्मुखो वै
 तृतीयस्त्रिरात्रस्त्रैष्टुभः (२९)

शुक्रो यथ्संसमेऽहञ्छुक्रो गृह्यते स्व एवैनमायतने
 गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते वाग्वा आग्रयणो
 वागष्टममहस्तस्मादष्टमेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनमायतने
 गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नवममहस्तस्मान्नवमे-

ऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीयं यज्ञमापद्यच्छन्दाऽस्याप्रोति यदैन्द्रवायवः
श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदृशन्तत एवैनम्पुनः प्र युङ्क्तेऽथो
स्वमेव छन्दोऽनु पर्यावर्तन्ते पथो वा एतेऽध्यपथेन यन्ति
यैऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य
यदृशममहर्दशमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते यज्ञस्य (३१)

एवान्तं गृत्वापथात्पन्थामपि यन्त्यथो यथा वर्हीयसा प्रतिसारं
वहन्ति तादृगेव तच्छन्दाऽस्यन्योन्यस्य लोकमभ्यध्यायन्तान्येतेनैव
देवा व्यवाहयन्नैन्द्रवायवस्य वा एतदायतनं यच्चतुर्थमहस्तस्मिन्नाग्रयणे
गृह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतने नवमेऽहन्नैन्द्रवायवो गृह्यते शुक्रस्य
वा एतदायतनं यत्पञ्चमम् (३२)

अहस्तस्मिन्नैन्द्रवायवो गृह्यते तस्मादैन्द्रवायवस्यायतने
सप्तमेऽहञ्छुक्रो गृह्यत आग्रयणस्य वा एतदायतनं यत्षष्ठमहस्तस्मिन्
गृह्यते तस्माच्छुक्रस्यायतनेऽष्टमेऽहन्नाग्रयणो गृह्यते छन्दाऽस्येव
तद्वि वाहयति प्र वस्यंसो विवाहमाप्रोति य एवं वेदार्थो देवताभ्य
एव यज्ञे संविदं दधाति तस्मादिदमन्योन्यस्मै ददाति॥ (३३)

एतद्वै पञ्चमेऽहन्नैष्टुभ एतद्गृह्यते यज्ञस्य पञ्चममन्यस्मा एकञ्च॥—[८]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं द्वादशरात्रमपश्यत्तमाहरत्
ततो वै स प्राजायत् यः कामयेत् प्र जायेयेति स द्वादशरात्रेण

यजेत् प्रैव जायते ब्रह्मवादिनो वदन्त्यग्निष्टोमप्रायणा यज्ञा अथ
कस्मादतिरात्रः पूर्वः प्र युज्यत इति चक्षुषी वा एते यज्ञस्य
यदतिरात्रौ कनीनिके अग्निष्टोमौ यत् (३४)

अग्निष्टोमं पूर्वम्प्रयुञ्जीरन्बहिर्धा कनीनिके दध्युस्तस्मादतिरात्रः
पूर्वः प्र युज्यते चक्षुषी एव यज्ञे धित्वा मध्यतः कनीनिके प्रति दधति
यो वै गायत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकमेति
यावग्निष्टोमौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टाबुक्थ्याः स आत्मैषा वै गायत्री
ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुवर्गं लोकम् (३५)

एति प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितो यद्वादशरात्रौ
यावतिरात्रौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टाबुक्थ्याः स आत्मा प्रजापतिर्वैष
सन्धसद्ध वै सत्रेण स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव स्पृणोति सर्वासां
वा एते प्रजानां प्राणैरासते ये सत्रमासते तस्मात्पृच्छन्ति किमेते
सत्रिण इति प्रियः प्रजानामुत्थितो भवति य एवं वेद॥ (३६)

अग्निष्टोमौ यत्सुवर्गल्लोकं प्रियः प्रजानां पञ्च च॥ [९]

न वा एषोऽन्यतो वैश्वानरः सुवर्गाय लोकाय प्राभवदूर्ध्वो ह वा
एष आतत आसीत्ते देवा एतं वैश्वानरं पर्यौहन्धसुवर्गस्य लोकस्य
प्रभूत्या ऋतवो वा एतेन प्रजापतिमयाजयन्तेष्वार्धोदधि तद्भोति
ह वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्द्वादशाहेन यजते तेऽस्मिन्नेच्छन्त स
रसमहं वसन्ताय प्रायच्छत् (३७)

यव॑ ग्रीष्मा॒यौष॑धीर्व॒र्षाभ्यो॑ व्रीही॒ञ्छुरदे॑ माषति॒लौ
 हे॑मन्त॒शिशिरा॑भ्यान्तेनेन्द्र॑ प्र॒जाप॑तिरयाजयत्ततो॒ वा इन्द्र॑
 इन्द्रो॑ऽभवत्तस्मा॑दाहुरानुजाव॒रस्य॑ य॒ज्ञ इति॑ स ह्ये॒तेनाग्रे॑ऽयजतैष
 ह॒ वै कु॑णप॑मत्ति॒ यः स॒त्रे प्र॑तिगृ॒ह्णाति॑ पुरुषकु॑णप॑मंश्चकु॑णप॒ङ्गौर्वा
 अन्नं॑ येन॒ पात्रे॑णान्न॒म्बिभ्र॑ति॒ यत्तन्न॑ निर्णे॒र्निज॑ति॒ ततो॑ऽधि (३८)

मलं॑ जायत॒ एकं॑ ए॒व य॑जेतैको॒ हि प्र॒जाप॑तिराध्नो॒द्वाद॑श
 रात्रौ॑र्दीक्षितः स्याद्वा॒दश॑ मा॒साः संव॑त्सरः संव॑त्सरः प्र॒जाप॑तिः
 प्र॒जाप॑तिर्ववैष ए॒ष ह॒ त्वै जा॑यते॒ यस्तप॑सोऽधि॒ जाय॑ते चतु॒र्धा वा
 ए॒तास्ति॑स्रस्ति॒स्रो रात्र॑यो॒ यद्वा॑दशोप॒सदो॒ याः प्र॑थ॒मा य॒ज्ञं ताभिः॑
 सम्भ॑रति॒ या द्वि॑तीया॒ य॒ज्ञं ताभि॑रा र॒भते (३९)

यास्तृ॒तीयाः॒ पात्रा॑णि॒ ताभि॑र्निर्णे॒नित्ते॒ याश्च॑तु॒र्थीरपि॑
 ताभि॑रा॒त्मान॑मन्तर॒तः शु॑न्धते॒ यो वा अ॑स्य प॒शुम॑त्ति॒ मा॒सः स॑
 सो॑ऽत्ति॒ यः पु॑रोडाश॑म्म॒स्तिष्कः॑ स॒ यः प॑रिवा॒पं पु॑रीषः॒ स
 य॒ आज्य॑म्म॒ज्जानः॑ स॒ यः सोमः॑ स्वेदः॒ सोऽपि॑ ह॒ वा
 अ॑स्य शी॒र्षण्या॑ नि॒ष्पदः॑ प्र॒ति गृ॑ह्णाति॒ यो द्वा॑दशा॒हे प्र॑तिगृ॒ह्णाति॑
 तस्मा॑द्वा॒दशा॒हेन॑ न याज्य॑म्पाप्मनो॒ व्यावृ॑त्त्यै॥ (४०)

अयं॑च्छु॒दधि॑ रभते द्वा॒दशा॒हेन॑ च॒त्वारि॑ च॥ [१०]

एक॑स्मै स्वाहा॒ द्वाभ्या॑ः स्वाहा॑ त्रि॒भ्यः स्वाहा॑ च॒तुर्भ्यः॑
 स्वाहा॑ प॒ञ्चभ्यः॑ स्वाहा॑ ष॒ड्भ्यः स्वाहा॑ स॒प्तभ्यः॑ स्वाहा॑ऽष्टा॒भ्यः

स्वाहा नवभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः
 स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा
 षोडशभ्यः स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहाऽष्टादशभ्यः स्वाहैकान्न
 विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा
 नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै
 स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहैकान्न शताय स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्यां
 शताभ्यां स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४१)

नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्नैकविंशतिश्च॥ [११]

एकस्मै स्वाहा त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा
 नवभ्यः स्वाहैकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः
 स्वाहा सप्तदशभ्यः स्वाहैकान्न विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै
 स्वाहैकान्न चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहैकान्न षष्ठ्यै
 स्वाहा नवषष्ठ्यै स्वाहैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहैकान्न
 शताय स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

एकस्मै त्रिभ्यः पञ्चाशत्॥ [१२]

द्वाभ्यां स्वाहा चतुर्भ्यः स्वाहा षड्भ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः स्वाहा
 दशभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा चतुर्दशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः
 स्वाहाऽष्टादशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहाऽष्टानवत्यै स्वाहा शताय

स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४३)

द्वाभ्यामष्टानवत्यै षड्विंशतिः॥ [१३]

त्रिभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः स्वाहा नवभ्यः
स्वाहाैकादशभ्यः स्वाहा त्रयोदशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा
सप्तदशभ्यः स्वाहाैकान्न विंशत्यै स्वाहा नवविंशत्यै स्वाहाैकान्न
चत्वारिंशते स्वाहा नवचत्वारिंशते स्वाहाैकान्न षष्ठ्यै स्वाहा
नवषष्ठ्यै स्वाहाैकान्नाशीत्यै स्वाहा नवाशीत्यै स्वाहाैकान्न शताय
स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

त्रिभ्योऽष्टाचत्वारिंशत्॥ [१४]

चतुर्भ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः स्वाहा द्वादशभ्यः स्वाहा षोडशभ्यः
स्वाहा विंशत्यै स्वाहा षण्णवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै
स्वाहा॥ (४५)

चतुर्भ्यः षण्णवत्यै षोडश॥ [१५]

पञ्चभ्यः स्वाहा दशभ्यः स्वाहा पञ्चदशभ्यः स्वाहा विंशत्यै
स्वाहा पञ्चनवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४६)

पञ्चभ्यः पञ्चनवत्यै चतुर्दश॥ [१६]

दशभ्यः स्वाहा विंशत्यै स्वाहा त्रिंशते स्वाहा चत्वारिंशते
स्वाहा पञ्चाशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहा सप्तत्यै स्वाहाऽशीत्यै स्वाहा

नवत्यै स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४७)

दशभ्यो द्वाविंशतिः॥ [१७]

विंशत्यै स्वाहा चत्वारिंशते स्वाहा षष्ठ्यै स्वाहाऽशीत्यै
स्वाहा शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४८)

विंशत्यै द्वादशः॥ [१८]

पञ्चाशते स्वाहा शताय स्वाहा द्वाभ्यां शताभ्यां स्वाहा
त्रिभ्यः शतेभ्यः स्वाहा चतुर्भ्यः शतेभ्यः स्वाहा पञ्चभ्यः शतेभ्यः
स्वाहा षड्भ्यः शतेभ्यः स्वाहा सप्तभ्यः शतेभ्यः स्वाहाऽष्टाभ्यः
शतेभ्यः स्वाहा नवभ्यः शतेभ्यः स्वाहा सहस्राय स्वाहा सर्वस्मै
स्वाहा॥ (४९)

पञ्चाशते द्वात्रिंशत्॥ [१९]

शताय स्वाहा सहस्राय स्वाहाऽयुताय स्वाहा नियुताय
स्वाहा प्रयुताय स्वाहाऽर्बुदाय स्वाहा न्यर्बुदाय स्वाहा समुद्राय
स्वाहा मध्याय स्वाहाऽन्ताय स्वाहा परार्धाय स्वाहोषसे स्वाहा
व्युष्ट्यै स्वाहोदेष्ट्यते स्वाहोद्यते स्वाहोदिताय स्वाहा सुवर्गाय
स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५०)

शतायाष्टात्रिंशत्॥ [२०]

प्रजवं ब्रह्मवादिनः किमेष वा आप्त आदित्या उभयोः

प्रजापतिरन्वायन्निन्द्रो वै सदृङ्निन्द्रो वै शिथिलः प्रजापतिरकामयतान्नादः सा
 विराडसावादित्योऽर्वाङ्मृतमा मेऽग्निना स्वाहाधिन्द्रोऽऽयेताय कृष्णायौषधीभ्यो
 वनस्पतिभ्यो विश्वेतिः॥ [२१]

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः ॥

प्रजवं वा एतेन यन्ति यदशममहः पापावहीयं वा एतेन भवन्ति
 यदशममहुर्यो वै प्रजवं यतामपथेन प्रतिपद्यते यः स्थाणुं हन्ति
 यो भेषं न्येति स हीयते स यो वै दशमेऽहन्नविवाक्य उपहन्यते
 स हीयते तस्मै य उपहताय व्याह तमेवान्वारभ्य समश्नुतेऽथ
 यो व्याह सः (१)

हीयते तस्मादशमेऽहन्नविवाक्य उपहताय न व्युच्यमथो
 खल्व्वाहुर्यज्ञस्य वै समृद्धेन देवाः सुवर्गं लोकमायन् यज्ञस्य
 व्युद्धेनासुरान्पराभावयन्निति यत्खलु वै यज्ञस्य समृद्धं
 तद्यजमानस्य यद्वृद्धं तद्भातृव्यस्य स यो वै दशमेऽहन्नविवाक्य
 उपहन्यते स एवाति रेचयति ते ये बाह्या दृशीकवः (२)

स्युस्ते वि ब्रूयुर्यदि तत्र न विन्देयुरन्तःसदसाद्बुच्यं यदि
 तत्र न विन्देयुर्गृहपतिना व्युच्यन्तद्बुच्यमेवाथ वा एतत्सर्पराज्ञिया
 ऋग्भिः स्तुवन्तीयं वै सर्पतो राज्ञी यद्वा अस्यां किं चार्चन्ति

यदानृचुस्तेनेय९ सर्पराज्ञी ते यदेव किं च वाचानृचुर्यदतो-
ऽध्यर्चितारः (३)

तदुभयमाप्त्वावरुध्योत्तिष्ठामेति ताभिर्मनसा स्तुवते न वा
इमामंश्वरथो नाश्वतरिरथः सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनो वा इमा९
सद्यः पर्याप्तुमर्हति मनः परिभवितुमथ ब्रह्म वदन्ति परिमिता
वा ऋचः परिमितानि सामानि परिमितानि यजू९ष्यथैतस्यैवान्तो
नास्ति यद्वह्न तत्प्रतिगृणत आ चक्षीत स प्रतिगरः॥ (४)

व्याह स दृशीकर्वोऽर्चितारः स एकश्च॥ [१]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं द्वादशाहस्य प्रथमेनाहृत्विजां
यजमानो वृद्ध इति तेज इन्द्रियमिति किं द्वितीयेनेति
प्राणानन्नाद्यमिति किं तृतीयेनेति त्रीणिमाल्लोणकानिति किं
चतुर्थेनेति चतुष्पदः पशूनि किम्पञ्चमेनेति पञ्चाक्षराम्पङ्क्तिमिति
कि९ षष्ठेनेति षडृतूनि कि९ सप्तमेनेति सप्तपदा९
शक्करीमिति (५)

किमष्टमेनेत्यष्टाक्षरां गायत्रीमिति किं नवमेनेति
त्रिवृत९ स्तोममिति किं दशमेनेति दशाक्षरां विराजमिति
किमेकादशेनेत्येकादशाक्षरां त्रिष्टुभमिति किं द्वादशेनेति
द्वादशाक्षरां जगतीमित्येतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदेषां

वृद्धे॥ (६)

शक्ररीमित्येकचत्वारिंशच्च॥ [२]

एष वा आप्तो द्वादशाहो यत्रयोदशरात्रः समानः
ह्येतदहर्ह्यत्प्रायणीयश्चोदयनीयश्च त्र्यतिरात्रो भवति त्रयं इमे
लोका एषां लोकानामाप्त्यै प्राणो वै प्रथमोऽतिरात्रो व्यानो
द्वितीयोऽपानस्तृतीयः प्राणापानोदानेष्वेवान्नाद्ये प्रति तिष्ठन्ति
सर्वमायुर्यन्ति य एवं विद्वांसस्रयोदशरात्रमासते तदाहुर्वाग्वा
एषा वितता (७)

यद्वादशाहस्तां विच्छिन्द्युर्मध्येऽतिरात्रं कुर्युरुपदासुका
गृहपतेर्वाग्वस्यादुपरिष्ठाच्छन्दोमानाम्महाव्रतं कुर्वन्ति सन्ततामेव
वाचमव रुद्धतेऽनुपदासुका गृहपतेर्वाग्भवति पशवो वै छन्दोमा
अन्नम्महाव्रतं यदुपरिष्ठाच्छन्दोमानाम्महाव्रतं कुर्वन्ति पशुषु
चैवान्नाद्ये च प्रति तिष्ठन्ति॥ (८)

वितता त्रिचत्वारिंशच्च॥ [३]

आदित्या अकामयन्तोभयोर्लोकयोर्ऋध्रुयामेति त
एतं चतुर्दशरात्रमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त ततो वै त
उभयोर्लोकयोर्ऋध्रुवन्नस्मिंश्चामुष्मिंश्च य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रम
उभयोरेव लोकयोर्ऋध्रुवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च चतुर्दशरात्रो
भवति सप्त ग्राम्या ओषधयः सप्तरण्या उभयोषामवरुद्धौ

यत्पराचीनानि पृष्ठानि (९)

भवन्त्यमुमेव तैर्लोकमभि जयन्ति यत्प्रतीचीनानि पृष्ठानि
भवन्तीममेव तैर्लोकमभि जयन्ति त्रयस्त्रिंशौ मध्यतः स्तोमौ
भवतः साम्राज्यमेव गच्छन्त्यधिराजौ भवतोऽधिराजा एव
समानानां भवन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१०)

पृष्ठानि चतुस्त्रिंशच्च॥ [४]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमैतत् देवा अन्वायन्तानादित्याश्च
पशवश्चान्वायन्ते देवा अब्रुवन् यान्पशूनुपार्जीविष्म त इमे-
ऽन्वाग्मन्निति तेभ्य एतं चतुर्दशरात्रमप्रत्यौहन्त आदित्याः पृष्ठैः
सुवर्गं लोकमारोहन्त्यहाभ्यामस्मिल्लोके पशून्प्रत्यौहन्पृष्ठैरादित्या
अमुष्मिल्लोक आर्ध्ववन्त्यहाभ्यामस्मिन् (११)

लोके पशवो य एवं विद्वांसश्चतुर्दशरात्रमासत उभयोरेव
लोकयोर्ऋध्रुवन्त्यस्मिंश्चामुष्मिंश्च पृष्ठैरेवामुष्मिल्लोकं ऋध्रुवन्ति
त्र्यहाभ्यामस्मिल्लोके ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव
ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति
यदन्यतः पृष्ठानि स्युर्विविधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति
सविवधत्वाय (१२)

ओजो वै वीर्यं पृष्ठान्योज एव वीर्यम्मध्यतो दधते बृहद्रथन्तरा-
भ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव

प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं
यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि
पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या
उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति चतुर्दशैतास्तासां या दश दशाक्षरा
विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याश्चतस्रश्चतस्रो दिशो
दिक्ष्वैव प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१३)

आर्ध्रवञ्चहाभ्यामस्मिन्संविधत्वाय प्रतिष्ठित्या एकत्रिंशच्च॥—[५]

इन्द्रो वै सदृङ्देवताभिरासीत्स न व्यावृतमगच्छत्स
प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतम्पञ्चदशरात्रम्प्रायच्छत्तमाहरत्
तेनायजत् ततो वै सोऽन्याभिर्देवताभिर्यावृतमगच्छद्य
एवं विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते व्यावृतमेव पाप्मना
भ्रातृव्येण गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहो भवतीयं वाव
ज्योतिरन्तरिक्षम् (१४)

गौरसावायुरेष्वैव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यसत्रं वा एतद्यदच्छन्दोमं
यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते
पशूच्छन्दोमैरोजो वा वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव
वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति पञ्चदशरात्रो भवति पञ्चदशो वज्रो
वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य

परिगृहीत्यै॥ (१५)

अन्तरिक्षमिन्द्रियस्यैकञ्च॥ [६]

इन्द्रो वै शिथिल इवाप्रतिष्ठित आसीत्सोऽसुरेभ्यो-
ऽबिभेत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतम्पञ्चदशरात्रं वज्रम्प्रायच्छत्
तेनासुरान्पराभाव्य विजित्य श्रियमगच्छदग्निष्टुता पाप्मानं
निरदहत पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नधत् य एवं
विद्वांसः पञ्चदशरात्रमासते भ्रातृव्यानेव पराभाव्य विजित्य श्रियं
गच्छन्त्यग्निष्टुता पाप्मानं निः (१६)

दहन्ते पञ्चदशरात्रेणौजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्दधत् एता
एव पञ्चव्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर
आप्यते संवत्सरम्पञ्चवोऽनु प्र जायन्ते तस्मात्पञ्चव्या एता एव
सुवर्ग्याः पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयोऽर्धमासशः संवत्सर
आप्यते संवत्सरः सुवर्गो लोकस्तस्मात्सुवर्ग्या ज्योतिर्गौरायुरिति
त्र्यहो भवतीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षम् (१७)

गौरसावायुरिमानेव लोकानभ्यारोहन्ति यदन्यतः पृष्ठानि
स्युर्विविधः स्यान्मध्ये पृष्ठानि भवन्ति सविवधत्वायौजो वै वीर्यं
पृष्ठान्योज एव वीर्यम्मध्यतो दधते बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव
रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै
यज्ञस्याञ्जसार्यनी स्रुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकम् (१८)

यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि
 पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरूढ्या अथो प्रतिष्ठित्या
 उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोत्तिष्ठन्ति पञ्चदशैतास्तासां या दश दशाक्षरा
 विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते याः पञ्च पञ्च दिशो दिक्ष्वेव
 प्रति तिष्ठन्त्यतिरात्रावभितो भवत इन्द्रियस्य वीर्यस्य प्रजायै पशूनां
 परिगृहीत्यै॥ (१९)

गच्छन्त्यग्निष्टुतां पाप्मानन्निरन्तरिक्षलोकं प्रजायै द्वे च॥ [७]

प्रजापतिरकामयतान्नादः स्यामिति स एतः सप्तदशरात्रमपश्यत्
 ततो वै सोऽन्नादोऽभवद्य एवं विद्वांसः सप्तदशरात्रमासतेऽन्नादा
 एव भवन्ति पञ्चाहो भवति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव
 संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव
 रुन्धतेऽसत्रं वा एतत् (२०)

यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव
 रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव
 वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति सप्तदशरात्रो भवति सप्तदशः प्रजापतिः
 प्रजापतेरास्यां अतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२१)

एतत्सत्रिंश्च॥ [८]

सा विराड्विक्रम्यातिष्ठद्ब्रह्मणा देवेष्वन्नेनासुरेषु ते देवा
 अकामयन्तोभयः सं वृञ्जीमहि ब्रह्म चान्नं चेति त एता

वि॒शति॑ रान्नीरपश्यन्ततो॒ वै त उ॒भय॑ सम॒वृञ्जत॒ ब्रह्म॒ चान्न॑
च ब्रह्मवर्च॑सिनो॒ऽन्नादा॑ अ॒भवन् य एवं वि॒द्वांस॑ ए॒ता आस॑न्त
उ॒भयमे॒व सं वृ॑ञ्जते ब्रह्म॒ चान्न॑ च (२२)

ब्रह्मवर्च॑सिनो॒ऽन्नादा॑ भ॒वन्ति द्वे॒ वा ए॒ते वि॒राजौ॒ तयो॑रेव नाना॒
प्रति॑ तिष्ठन्ति वि॒शो वै पु॑रुषो॒ दश॒ हस्त्या॑ अ॒ङ्गुलयो॑ दश॒ पद्या॑
यावा॑नेव पु॒रुष॑स्तमा॒प्सोत्तिष्ठ॑न्ति ज्योति॒र्गौरायु॑रिति त्र्य॒हा भ॑वन्ती॒यं
वाव ज्योति॑रन्तरि॒क्षं गौ॑रसावायु॒रिमाने॒व लो॒कान॒भ्यारो॑हन्त्यभिपूर्व॑
त्र्य॒हा भ॑वन्त्यभिपूर्वमे॒व सु॒वर्ग॑म् (२३)

लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति यद॒न्यतः॑ पृ॒ष्ठानि॒ स्युर्वि॒विधः॑ स्या॒न्मध्ये॑
पृ॒ष्ठानि॑ भवन्ति सविवध॑त्वायौजो॒ वै वी॒र्यं॑ पृ॒ष्ठान्यो॒जं ए॒व
वी॒र्य॑म्मध्यतो द॒धते॒ बृह॑द्रथन्तरा॒भ्यां य॑न्ती॒यं वाव र॑थन्तरम॒सौ
बृह॑दाभ्यामे॒व य॑न्त्यथो॒ अनयो॑रेव प्रति॑ तिष्ठन्त्ये॒ते वै
य॒ज्ञस्या॑ञ्जसाय॑नी स्मृती ताभ्यामे॒व सु॒वर्गं लो॒कं य॑न्ति परा॑श्चो॒
वा ए॒ते सु॒वर्गं लो॒कम॒भ्यारो॑हन्ति॒ ये प॑रा॒चीना॑नि पृ॒ष्ठान्यु॑पयन्ति॒
प्र॒त्यङ्मु॒हो भ॑वति प्र॒त्यव॑रूढ्या॒ अथो॒ प्रति॑ष्ठित्या उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒
ऋ॒द्धोत्ति॑ष्ठन्त्यतिरा॒त्राव॑भितो॒ भवतो॑ ब्रह्मवर्च॑सस्यान्नाद्य॑स्य
परि॑गृहीत्यै॥ (२४)

वृ॒ञ्जते॒ ब्रह्म॒ चान्न॑श्च सु॒वर्गमे॒ते सु॒वर्ग॑त्रयो॒वि॒शति॑श्च॥ [९]

अ॒सावा॑दित्यो॒ऽस्मिँल्लो॒क आ॑सीत्तं दे॒वाः पृ॒ष्ठैः प॑रि॒गृह्य॑

सुवर्गे लो॒कम॑गमयन्परै॒रव॑स्ता॒त्पर्य॑गृह्णन्दिवाकी॒र्त्येन॑ सुवर्गे
लो॒के प्रत्य॑स्थापयन्परैः॑ प॒रस्ता॒त्पर्य॑गृह्णन्पृ॒ष्ठैरु॒पावा॑रोहन्त्स वा
अ॒सावा॑दित्यो॑ऽमुष्मि॒ल्लो॒के परै॑रुभयतः॒ परि॑गृहीतो॒ यत्पृ॒ष्ठानि॑
भव॑न्ति सुवर्गमेव तैर्लो॒कं यज॑माना॒ यन्ति॑ परै॒रव॑स्ता॒त्परि॑ गृह्णन्ति
दिवाकी॒र्त्येन॑ (२५)

सुवर्गे लो॒के प्रति॑ तिष्ठन्ति॒ परैः॑ प॒रस्ता॒त्परि॑ गृह्णन्ति
पृ॒ष्ठैरु॒पावा॑रोहन्ति॒ यत्परे॑ प॒रस्ता॒न्न स्युः॑ परा॑श्चः सुवर्गा॒ल्लो॒कान्निष्प॑द्येरन्
यद॒वस्ता॒न्न स्युः॑ प्र॒जा निर्द॑हेयुर॒भितो॑ दिवाकी॒र्त्यं परः॑ सामानो
भव॑न्ति सुवर्ग ए॒वैना॑ल्लो॒क उ॑भयतः॒ परि॑ गृह्णन्ति॒ यज॑माना॒
वै दि॒वाकी॒र्त्यं सं॒वत्सरः॑ परः॑ सामानो॒ऽभितो॑ दिवाकी॒र्त्यं परः॑
सामानो॒ भव॑न्ति सं॒वत्सर॑ ए॒वोभ॑यतः (२६)

प्रति॑ तिष्ठन्ति पृ॒ष्ठं वै दि॒वाकी॒र्त्यम्पार्श्वे॑ परः॑ सामानो॒ऽभितो॑
दिवाकी॒र्त्यं परः॑ सामानो॒ भव॑न्ति॒ तस्मा॑द॒भितः॑ पृ॒ष्ठम्पार्श्वे॑ भूयि॑ष्ठा
ग्र॒हा गृह्य॑न्ते भूयि॑ष्ठं॒ शस्य॑ते य॒ज्ञस्यै॒व तन्म॑ध्यतो॒ ग्रन्थं॑
ग्र॒न्थन्त्यवि॑स्रं॒ साय॑ स॒प्त गृह्य॑न्ते स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः
प्रा॒णाने॒व यज॑मानेषु दधति॒ यत्परा॑चीना॒नि पृ॒ष्ठानि॑ भव॑न्त्य॒मुमे॒व
तैर्लो॒कम॑भ्यारोहन्ति॒ यदि॒मं लो॒कं न॑ (२७)

प्र॒त्यव॑रोहे॒युरु॒द्धा मा॒द्यैर्यु॑र्यज॑मानाः॒ प्र वा॑ मीये॒रन्
यत्प्र॑तीचीना॒नि पृ॒ष्ठानि॑ भव॑न्ती॒ममे॒व तैर्लो॒कम्प्र॒त्यव॑रोहन्त्यथो॑

अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठन्त्यनुन्मादायेन्द्रो वा अप्रतिष्ठित
आसीत्स प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एतमेकविंशतिरात्रम्प्रायच्छुत्तमाह
ततो वै स प्रत्यतिष्ठद्ये बहुयाजिनोऽप्रतिष्ठिताः (२८)

स्युस्त एकविंशतिरात्रमासीरन्द्वादश मासाः पञ्चतवस्त्रय
इमे लोका असावादित्य एकविंश एतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव
यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यसावादित्यो न व्यरोचत स प्रजापतिमुपाधावत्तस
एतमेकविंशतिरात्रम्प्रायच्छुत्तमाहर्त्तेनायजत ततो वै सो-
ऽरोचत य एवं विद्वांस एकविंशतिरात्रमासते रोचन्त
एवैकविंशतिरात्रो भवति रुग्वा एकविंशो रुचमेव गच्छन्त्यथो
प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्येकविंशो-ऽतिरात्रावभितो भवतो
ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (२९)

गृह्णन्ति दिवाकीर्त्यैवोभयतो नाप्रतिष्ठिता आसन्त एकविंशतिश्च॥ [१०]

अर्वाङ्ग्रजः सं क्रामत्वमुष्मादधि मामभि। ऋषीणां यः
पुरोहितः। निर्देवं निर्वीरं कृत्वा विष्कन्धं तस्मिन् हीयतां यो-
ऽस्मान्द्वेष्टि। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्त्सीदतु योऽस्मान्द्वेष्टि।
यज्ञं यज्ञस्य यत्तेजस्तेन सं क्राम मामभि। ब्राह्मणानृत्विजो देवान्
यज्ञस्य तपसा ते सवाहमा हुवे। इष्टेन पक्वमुप (३०)

ते हुवे सवाहम्। सन्तै वृञ्जे सुकृतं सं प्रजां पशून्।
प्रेषान्त्सामिधेनीराधारावाज्यभागावाश्रुतम्प्रत्याश्रुतमा शृणामि ते।
प्रयाजानूयाजान्त्स्विष्टकृतमिडामाशिष आ वृञ्जे सुवः। अग्निनेद्रेण

सोमेन सरस्वत्या विष्णुना देवताभिः। याज्यानुवाक्याभ्यामुप
ते हुवे स्वाहं यज्ञमा ददे ते वषट्कृतम्। स्तुतं शस्त्रम्प्रतिगिरं
ग्रहमिडामाशिषः (३१)

आ वृञ्जे सुवः। पत्नीसंयाजानुप ते हुवे सवाहं संमिष्टयजुरा
ददे तव। पशून्सुतम्पुरोडाशान्सर्वनान्योत यज्ञम्। देवान्सेन्द्रानुप
ते हुवे सवाहमग्निमुखान्सोमवतो ये च विश्वे॥ (३२)

उप ग्रहमिडामाशिषो द्वात्रिंशच्च॥ [११]

भूतम्भव्यम्भविष्यद्वषट्स्वाहा नम ऋक्साम यजुर्वषट्स्वाहा
नमो गायत्री त्रिष्टुब्जगती वषट्स्वाहा नमः पृथिव्यन्तरिक्षं
द्यौर्वषट्स्वाहा नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वषट्स्वाहा नमः प्राणो
व्यानोऽपानो वषट्स्वाहा नमोऽन्नं कृषिर्वृष्टिर्वषट्स्वाहा नमः
पिता पुत्रः पौत्रो वषट्स्वाहा नमो भूर्भुवःसुवर्वषट्स्वाहा
नमः॥ (३३)

भुवंश्चत्वारि च॥ [१२]

आ मे गृहा भवं त्वा प्रजा म आ मां यज्ञो विशतु वीर्यावान्।
आपो देवीर्यज्ञिया मा विशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ
मे ग्रहो भवत्वा पुरोरुखस्तुतशस्त्रे मा विशतां समीचीं। आदित्या
रुद्रा वसवो मे सदस्याः सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्। आ
माग्निष्टोमो विशतूक्यश्चातिरात्रो मा विशत्वापिशर्वरः। तिरोअंहिया

मा सुहुता आ विशन्तु सहस्रस्य मा भूमा मा प्र हांसीत्॥ (३४)

अग्निष्टोमो विशत्वष्टादश च॥ [१३]

अग्निना तपोऽन्वभवद्वाचा ब्रह्म मणिनां रूपाणीन्द्रेण देवान्
वातेन प्राणान्धसूर्येण द्याञ्चन्द्रमंसा नक्षत्राणि यमेन पितृत्राज्ञां
मनुष्यान्फलेन नादेयानजगरेण सर्पान्व्याघ्रेणारण्यान्पशूञ्छ्येनेन
पतत्रिणो वृष्णाश्वानृषभेण गा बस्तेनाजा वृष्णिनावीर्व्रीहिणान्नानि
यवेनौषधीर्न्यग्रोधेन वनस्पतीनुदुम्बरेणोर्जङ्गायत्रिया छन्दांसि
त्रिवृता स्तोमान्ब्राह्मणेन वाचम्॥ (३५)

ब्राह्मणेनैकञ्च॥ [१४]

स्वाहाधिमार्धीताय स्वाहा स्वाहाधीतम्मनसे स्वाहा स्वाहा
मनः प्रजापतये स्वाहा काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै
स्वाहादित्यै स्वाहादित्यै मह्यै स्वाहादित्यै सुमृडीकायै स्वाहा
सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै
स्वाहा पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय
स्वाहा त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहा
विष्णावे स्वाहा विष्णावे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णावे निभूयपाय
स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

पुरुरूपाय स्वाहा दश च॥ [१५]

द॒ध्यः स्वाहा ह॒नू॒भ्याः॑ स्वा॒हो॒ष्ठा॒भ्याः॑ स्वाहा मु॒खाय॑ स्वाहा
 ना॒सिका॒भ्याः॑ स्वाहाक्षी॒भ्याः॑ स्वाहा क॒र्णा॒भ्याः॑ स्वाहा पा॒र
 इ॒क्ष्वो॒ऽवा॒र्ये॒भ्यः प॒क्ष्म॒भ्यः स्वाहा॑वा॒र इ॒क्ष्वः पा॒र्ये॒भ्यः प॒क्ष्म॒भ्यः
 स्वाहा॑ शी॒र्ष्णे स्वाहा॑ भ्रू॒भ्याः॑ स्वाहा॑ ल॒ला॒टाय॑ स्वाहा॑ मूर्ध्ने
 स्वाहा॑ म॒स्तिष्काय॑ स्वाहा॑ के॒शे॒भ्यः स्वाहा॑ व॒हाय॑ स्वाहा॑ ग्री॒वाभ्यः॑
 स्वाहा॑ स्क्न्धे॒भ्यः स्वाहा॑ की॒क॒साभ्यः॑ स्वाहा॑ पृ॒ष्ठीभ्यः॑ स्वाहा॑
 पा॒ज॒स्याय॑ स्वाहा॑ पा॒र्श्वा॒भ्याः॑ स्वाहा॑ (३७)

अ॒॒सा॒भ्याः॑ स्वाहा॑ दो॒ष॒भ्याः॑ स्वाहा॑ बा॒हु॒भ्याः॑ स्वाहा॑
 जङ्घा॒भ्याः॑ स्वाहा॑ श्रो॒णी॒भ्याः॑ स्वा॒हो॒रु॒भ्याः॑ स्वाहा॑ष्ठीव॒द्ध्याः॑
 स्वाहा॑ जङ्घा॒भ्याः॑ स्वाहा॑ भ॒स॒दे स्वाहा॑ शि॒ख॒ण्डे॒भ्यः स्वाहा॑
 वा॒ल॒धा॒नाय॑ स्वाहा॑ण्डा॒भ्याः॑ स्वाहा॑ शे॒पाय॑ स्वाहा॑ रे॒त॒से स्वाहा॑
 प्र॒जाभ्यः॑ स्वाहा॑ प्र॒ज॒न॒नाय॑ स्वाहा॑ प॒द्भ्यः स्वाहा॑ श॒फे॒भ्यः स्वाहा॑
 लो॒म॒भ्यः स्वाहा॑ त्व॒चे स्वाहा॑ लो॒हि॒ताय॑ स्वाहा॑ मा॒॒साय॑ स्वाहा॑
 स्ना॒व॒भ्यः स्वाहा॑स्थ॒भ्यः स्वाहा॑ म॒ञ्ज॒भ्यः स्वाहा॑ङ्गे॒भ्यः स्वाहा॑त्म॒ने
 स्वाहा॑ सर्व॒स्मै स्वाहा॑॥ (३८)

पा॒र्श्वा॒भ्याः॑ स्वाहा॑ म॒ञ्ज॒भ्यः स्वाहा॑ ष॒ट्॥ [१६]

अ॒॒ञ्जे॒ताय॑ स्वाहा॑ञ्जि॒स॒क्थाय॑ स्वाहा॑ शि॒ति॒प॒दे स्वाहा॑
 शि॒ति॒क॒कु॒दे स्वाहा॑ शि॒ति॒र॒न्ध्राय॑ स्वाहा॑ शि॒ति॒पृ॒ष्ठाय॑ स्वाहा॑
 शि॒त्य॒॒साय॑ स्वाहा॑ पु॒ष्प॒कर्णाय॑ स्वाहा॑ शि॒त्यो॒ष्ठाय॑ स्वाहा॑

शिति॑भ्रवे॒ स्वाहा॑ शिति॑भसदे॒ स्वाहा॑ श्वेतानू॑काशाय॒ स्वाहा॑ञ्जये॒
स्वाहा॑ ल॒लामाय॑ स्वाहा॑सित॒ज्ञवे॒ स्वाहा॑ कृष्णै॒ताय॑ स्वाहा॑
रोहि॑तै॒ताय॑ स्वाहा॑रुणै॒ताय॑ स्वाहे॒दृशाय॑ स्वाहा॑ की॒दृशाय॑ स्वाहा॑
ता॒दृशाय॑ स्वाहा॑ स॒दृशाय॑ स्वाहा॑ विस॑दृशाय॒ स्वाहा॑ सुस॑दृशाय॒
स्वाहा॑ रू॒पाय॑ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (३९)

रू॒पाय॑ स्वाहा॑ द्वे च॑॥ _____ [१७]

कृष्णाय॑ स्वाहा॑ श्वे॒ताय॑ स्वाहा॑ पि॒शङ्गाय॑ स्वाहा॑ सा॒रङ्गाय॑
स्वाहा॑रू॒णाय॑ स्वाहा॑ गो॒राय॑ स्वाहा॑ ब॒भ्रवे॒ स्वाहा॑ नकु॒लाय॑ स्वाहा॑
रोहि॑ताय॒ स्वाहा॑ शो॒णाय॑ स्वाहा॑ श्या॒वाय॑ स्वाहा॑ श्या॒माय॑ स्वाहा॑
पा॒क॒लाय॑ स्वाहा॑ सु॒रू॒पाय॑ स्वाहा॑नु॒रू॒पाय॑ स्वाहा॑ वि॒रू॒पाय॑ स्वाहा॑
स॒रू॒पाय॑ स्वाहा॑ प्र॒ति॒रू॒पाय॑ स्वाहा॑ श॒बलाय॑ स्वाहा॑ क॒म॒लाय॑
स्वाहा॑ पृ॒श्नये॑ स्वाहा॑ पृ॒श्नि॒स॒क्थाय॑ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै स्वाहा॑॥ (४०)

कृष्णाय॑ षट्त्वारि॑ंशत्॥ _____ [१८]

ओष॑धीभ्यः॒ स्वाहा॑ मू॒लै॒भ्यः॒ स्वाहा॑ तू॒लै॒भ्यः॒ स्वाहा॑ काण्डे॑भ्यः॒
स्वाहा॑ वल्शै॑भ्यः॒ स्वाहा॑ पुष्पै॑भ्यः॒ स्वाहा॑ फले॑भ्यः॒ स्वाहा॑ गृही॑तेभ्यः॒
स्वाहा॑गृही॑तेभ्यः॒ स्वाहा॑व॑पन्नेभ्यः॒ स्वाहा॑ श्या॑नेभ्यः॒ स्वाहा॑ सर्व॑स्मै
स्वाहा॑॥ (४१)

ओष॑धीभ्यश्चतु॑र्विंशतिः॥ _____ [१९]

वनस्पतिभ्यः स्वाहा मूलैभ्यः स्वाहा तूलैभ्यः स्वाहा
 स्कन्धैभ्यः स्वाहा शाखाभ्यः स्वाहा पर्णेभ्यः स्वाहा पुष्पैभ्यः
 स्वाहा फलैभ्यः स्वाहा गृहीतेभ्यः स्वाहागृहीतेभ्यः स्वाहावपन्नेभ्यः
 स्वाहा शयानेभ्यः स्वाहा शिष्टाय स्वाहातिशिष्टाय स्वाहा
 परिशिष्टाय स्वाहा सःशिष्टाय स्वाहोच्छिष्टाय स्वाहा रिक्ताय
 स्वाहारिक्ताय स्वाहा प्ररिक्ताय स्वाहा सःरिक्ताय स्वाहोद्रिक्ताय
 स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४२)

वनस्पतिभ्यः स्कन्धैभ्यः शिष्टाय रिक्ताय षट्त्वारिंशत्॥—[२०]

[प्रजवं प्रजापतिर्यदच्छन्दोमन्तं हुवे सवाहमोषधीभ्यो द्विचत्वारिंशत्॥४२॥ प्रजवः सर्वस्मै स्वाहा॥]

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

बृहस्पतिरकामयत् श्रमे देवा दर्शरुनाच्छेयं पुरोधामिति स एतं चतुर्विंशतिरात्रमपश्यत्तमाहर्त्तेनायजत्
 ततो वै तस्मै श्रद्धेवा अदधतागच्छत्पुरोधां य एवं विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते श्रद्धेभ्यो मनुष्या दधते
 गच्छन्ति पुरोधां ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुः (१)

इमानेव लोकान्भ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकम्भ्यारोहन्त्यसंभ्रं वा एतद्यदच्छन्दोमं
 यच्छन्दोमा भवन्ति तेनं सभ्रं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशूच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा
 ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव (२)

यन्त्यथौ अनयोरिव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी स्मृता ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति
 चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरधमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गं लोके
 प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितौ
 भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै॥ (३)

असावायुराभ्यामेव पञ्चचत्वारिंशच्च॥—[१]

यथा वै मनुष्या एव देवा अग्रं आसन्तेऽकामयन्तावर्तिम्पाप्मानंमृत्युमपहृत्य दैवीः सःसदं गच्छेमेति त एतं चतुर्विंशतिरात्रमपश्यन्तमाहर्न्तेनायजन्त ततो वै तेऽवर्तिम्पाप्मानंमृत्युमपहृत्य दैवीः सःसदमगच्छन् य एव विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासतेऽवर्तिमेव पाप्मानंमपहृत्य श्रियं गच्छन्ति श्रीरहि मनुष्यस्य (४)

दैवीं सःसज्ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्ये पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः संवत्सरस्तम्मासा अर्धमासा ऋतवः प्रविश्य दैवीः सःसदमगच्छन् य एव विद्वांसश्चतुर्विंशतिरात्रमासते संवत्सरमेव प्रविश्य वस्यसीः सःसदं गच्छन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशा अवस्ताद्ववन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशाः पुरस्तात्त्रयस्त्रिंशैरेवभूयतोऽवर्तिम्पाप्मानंमपहृत्य दैवीः सःसदममध्यतः (५)

गच्छन्ति पृष्ठानि हि दैवीं सःसज्जामि वा एतत्कुर्वन्ति यत्रयस्त्रयस्त्रिंशा अन्वञ्चो मध्येऽनिरुक्तो भवति तेनाजाम्यूर्ध्वानि पृष्ठानि भवन्त्यूर्ध्वाश्छन्दोमा उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गं लोकं यन्त्यसन्नं वा एतद्यदछन्दोमा यच्छन्दोमा भवन्ति तेनं सन्नं देवता एव पृष्ठैरव रुन्धते पशुच्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवः (६)

छन्दोमा ओजस्येव वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशा अवस्ताद्ववन्ति त्रयस्त्रयस्त्रिंशाः पुरस्तान्मध्यं पृष्ठान्युरो वै त्रयस्त्रिंशा आत्मा पृष्ठान्यात्मन एव तद्यजमानाः शर्म नह्यन्तेऽनार्त्ये बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुतो ताभ्यामेव (७)

सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचीनानि पृष्ठान्युपयन्ति प्रत्यङ्मण्डहो भवति प्रत्यवरूढा अथो प्रतिष्ठित्या उभयोर्लोकयोर्ऋद्धोतिष्ठन्ति त्रिवृतोऽपि त्रिवृतमुप यन्ति स्तोमानाः सम्पत्स्यै प्रभावाय ज्योतिरग्निष्टोमो भवत्ययं वाव स क्षयोऽस्मादेव तेन क्षयात्र यन्ति चतुर्विंशतिरात्रो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गं लोकं प्रति तिष्ठन्त्यथो चतुर्विंशत्यक्षरा गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसङ्गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतो ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै (८)

मनुष्यस्य मध्यतः पशवस्ताभ्यामेव संवत्सरश्चतुर्विंशतिश्च॥

[२]

ऋक्षा वा इयमलोमकांसीत्साकामयतोपधीभिर्वनस्पतिभिः प्र जायेयेति सैतास्त्रिंशतः रात्रिरपश्यत्ततो वा इयमोपधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत ये प्रजाकांमाः पशुकांमाः स्युस्त एता आंसीन्नेव जायन्ते प्रजयां पशुभिरियं वा अंक्षुध्वसैतां विराजंमपश्यत्तामात्मन्धित्वात्राद्यमवार्न्द्धौपधीः (९)

वनस्पतौन्मृजां पशून्तेनावर्धत सा जेमानंमहिमानंमगच्छद्य एव विद्वांस एता आसते विराजंमेवात्मन्धित्वाऽत्राद्यमव रुन्धते वर्धन्ते प्रजयां पशुभिर्जेमानंमहिमानं गच्छन्ति ज्योतिरतिरात्रो भवति सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्ये पृष्ठः षडहो भवति षड्वा ऋतवः षड्पृष्ठानि पृष्ठैरेवतूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव (१०)

प्रति तिष्ठन्ति त्रयस्त्रिंशात्रयस्त्रिंशमुप यन्ति यज्ञस्य सन्तत्या अथो प्रजापतिर्वै त्रयस्त्रिंशाः प्रजापतिमेवा रभन्ते प्रतिष्ठित्यै त्रिणवो भवति विजित्या एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्धते

त्रिवृदग्निष्टुद्धवति पाप्मानमेव तेन निर्दहन्तेऽथो तेजो वै त्रिवृत्तेजं एवात्मन्दधते पञ्चदश इन्द्रस्तोमो भवतीन्द्रियमेवाव (११)

रुन्धते सप्तदशो भवत्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशो भवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते चतुर्विंशो भवति चतुर्विंशतिरधमासाः संवत्सरः संवत्सरः सुवर्गो लोकः संवत्सर एव सुवर्गं लोकं प्रति तिष्ठन्त्यथो एष वै विष्वान् विष्वन्तो भवन्ति य एवं विद्वांस एता आसन्ते चतुर्विंशत्पृष्ठान्युप यन्ति संवत्सर एव प्रतिष्ठायं (१२)

देवता अभ्यारोहन्ति त्रयस्त्रिंशत्त्रयस्त्रिंशमुप यन्ति त्रयस्त्रिंशद्वे देवता देवतास्वेव प्रति तिष्ठन्ति त्रिण्वो भवतीमे वै लोकास्त्रिण्व एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति द्वावेकविंशो भवतः प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दधते बृहवः षोडशिनी भवन्ति तस्माद्बृहवः प्रजासु वृषाणो यदेते स्तोमा व्यतिपक्ता भवन्ति तस्मादियमोषधीभिर्वनस्पतिभिर्व्यतिपक्ता (१३)

व्यतिपज्यन्ते प्रजयां पशुभिर्य एवं विद्वांस एता आसन्तेऽङ्गसा वा एते सुवर्गं लोकं यन्त्युच्चावचान् हि स्तोमानुपयन्ति यदेत ऊर्ध्वाः कुसाः स्तोमा भवन्ति कुसा एव सुवर्गं लोकं यन्त्युभयोरभ्यो लोकयोः कल्पते त्रिंशदेतास्त्रिंशदक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धतेऽतिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (१४)

ओषधीः संवत्सर एवाव प्रतिष्ठाय व्यतिपक्तैकान्नपञ्चाशच्च॥ [३]

प्रजापतिः सुवर्गं लोकमेतं देवा येनयेन छन्दसानु प्रायुञ्जत तेन नाप्नुवन्त एता द्वात्रिंशत् त्रारौरपश्यन् द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमात्वाभ्यारुह्य सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांस एता आसन्ते द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगानुष्टुभः प्रजापतिः स्वेनैव छन्दसा प्रजापतिमात्वा श्रियं गच्छन्ति (१५)

श्रीरहि मनुष्यस्य सुवर्गो लोको द्वात्रिंशदेता द्वात्रिंशदक्षरानुष्टुगवानुष्टुप्सर्वामेव वाचमाप्नुवन्ति सर्वे वाचो वंदितारो भवन्ति सर्वे हि श्रियं गच्छन्ति ज्योतिर्गौरायुरिति त्र्यहा भवन्तीत्यं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरिमामेव लोकानभ्यारोहन्त्यभिपूर्वं त्र्यहा भवन्त्यभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्ति (१६)

इयं वाव रथन्तरमसौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरैव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्याञ्जसायनी सुती ताभ्यामेव सुवर्गं लोकं यन्ति पराञ्चो वा एते सुवर्गं लोकमभ्यारोहन्ति ये पराचख्यहानुपयन्ति प्रत्यङ्महो भवति प्रत्यवरुद्धा अथो प्रतिष्ठित्या उभयौलोकयोरङ्गद्वोत्तिष्ठन्ति द्वात्रिंशदेतास्तासां यास्त्रिंशत्त्रिंशदक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्धते ये द्वे अंहारात्रे एव ते उभाभ्यां रूपाभ्यां सुवर्गं लोकं यन्त्यतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै॥ (१७)

गच्छन्ति यन्ति त्रिंशदक्षरा द्वाविंशतिश्च॥ [४]

द्वे वाव देवसुत्रे द्वादशाहश्चैव त्रयस्त्रिंशदहश्च य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासन्ते साक्षादेव देवता अभ्यारोहन्ति यथा खलु वै श्रेयानभ्यारूढः कामयते तथा करोति यद्यवविध्यति पापीयान्भवति यदि

नावविध्यति सदृष्ट्य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तन्तेऽहर्भाजो वा एता देवा अग्र आहर्त्र (१८)

अहरेकोऽभंजताहरेकस्ताभिर्वै ते प्रबाहुंगार्ध्वन् य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते सर्व एव प्रबाहुंगृध्वन्ति सर्वे ग्रामणीयम्प्राप्नुवन्ति पञ्चाहा भवन्ति पञ्च वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्त्यथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञ यज्ञमेवाव रून्धते त्रीण्यांश्चिनानि भवन्ति त्रयं द्रुमे लोका एषु (१९)

एव लोकेषु प्रति तिष्ठन्त्यथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि तान्येवाव रून्धते विश्वजिद्ववत्यत्राद्यस्यावरुद्धे सर्वपृष्ठो भवति सर्वस्याभिर्जित्यै वाग्वै द्वादशाहो यत्पुरस्ताद्वादशाहमुपेयुरनासां वाचमुपेयुरपदासुकैपां वाख्यादुपरिष्ठाद्वादशाहमुप यन्त्याप्तमेव वाचमुप यन्ति तस्मादुपरिष्ठाद्वाचा वंदामोऽवान्तरम् (२०)

वै दशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा अंसृजत यदशरात्रो भवति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त एता ह वा उदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यर्द्धिमुवाच यदशरात्रो यदशरात्रो भवति सत्रस्यर्द्ध्या अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोम क्रियते तस्यैवैषा शान्तिर्द्विनीका वा एता रात्रयो यजमाना विश्वजिह्मसहातिरात्रेण पूर्वाः षोडश सहातिरात्रेणोत्तराः षोडश य एवं विद्वांसंस्त्रयस्त्रिंशदहमासंते ऐषां द्विनीका प्रजा जायतेऽतिरात्रावभितो भवतः परिगृहीत्यै (२१)

अहर्त्रेष्ववान्तरं षोडश सह सप्तदश च॥ [५]

आदित्या अंकामयन्त सुवर्गं लोकमियामेति ते सुवर्गं लोकं न प्राजानन्न सुवर्गं लोकमायन्त एत पद्भिः शद्रात्रमपश्यन्तमाहर्तेनायजन्त ततो वै ते सुवर्गं लोकम्प्राजानन्सुवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वांसः पद्भिः शद्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकम्प्राजानन्ति सुवर्गं लोकं यन्ति ज्योतिरतिरात्रः (२२)

भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्दधते सुवर्गस्य लोकस्यानुरख्यात्यै षडहा भवन्ति षड्वा ऋतवः ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्ति चत्वारो भवन्ति चतस्रो दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यसंत्रं वा एतद्यदच्छन्दोमं यच्छन्दोमा भवन्ति तेन सत्रं देवता एव पृष्ठैरव रून्धते पशूञ्छन्दोमैरोजो वै वीर्यं पृष्ठानि पशवश्छन्दोमा ओजस्येव (२३)

वीर्यं पशुषु प्रति तिष्ठन्ति पद्भिः शद्रात्रो भवति पद्भिः शदक्षरा बृहती बारहताः पशवो बृहत्यैव पशूनव रून्धते बृहती छन्दसाः स्वाराज्यमाश्रुताश्रुवते स्वाराज्यं य एवं विद्वांसः पद्भिः शद्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यन्त्यतिरात्रावभितो भवतः सुवर्गस्य लोकस्य परिगृहीत्यै (२४)

अतिरात्र ओजस्येव पद्भिः शच्च॥ [६]

वसिष्ठो हतपुत्रोऽकामयत विन्देयं प्रजामभि सौदासान्भवयामिति स एतमेकस्मान्नपञ्चाशमपश्यत्तमाहर्तेनायजत् ततो वै सोऽविन्दत प्रजामभि सौदासान्भवद्य एवं विद्वांसः एकस्मान्नपञ्चाशमासंते विन्दन्तै प्रजामभि भ्रातृव्यान्भवन्ति त्रयस्त्रिवृत्तोऽग्निष्टोमा भवन्ति वज्रस्येव मुखं सः श्यन्ति दश पञ्चदश भवन्ति पञ्चदशो वज्रः (२५)

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्र हरन्ति षोडशिमदशममहर्भवति वज्रं एव वीर्यं दधति द्वादश सप्तदश

भन्त्यन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तैर्जायन्ते पृष्ठः पडहो भवति पड्वा ऋतवः पट्टष्ठानि पृष्ठैर्वर्तुनन्वारोहन्त्युत्तिभिः संवत्सरन्ते संवत्सर एव प्रति तिष्ठन्ति द्वादशैकविंश भवन्ति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन् (२६)

दधते बहवः षोडशिनो भवन्ति विजित्ये षडांश्चिनानि भवन्ति पड्वा ऋतवः ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्यातिरिक्ता वा एता रात्रय ऊनास्तद्यदेकस्ये न पञ्चाशदतिरिक्तास्तद्यद्वयसीरष्टाचत्वारिंशत ऊनाश्च खलु वा अतिरिक्ताश्च प्रजापतिः प्राजायत ये प्रजाकामाः पशुकामाः स्युस्त एता आसीरन्त्रैव जायन्ते प्रजयां पशुभिर्वैराजो वा एष यज्ञो यदैकस्मान्नपञ्चाशो य एवं विद्वांसं एकस्मान्नपञ्चाशमासते विराजमेव गच्छन्त्यन्नादा भन्त्यन्तिरात्रावभितो भवतोऽन्नाद्यस्य परिगृहीत्यै॥ (२७)

वज्र आत्मन्प्रजया द्वाविंशतिश्च॥ [७]

संवत्सराय दीक्षिष्यमाणा एकाष्टकायां दीक्षेत्रेपा वै संवत्सरस्य पत्नी यदैकाष्टकैतस्यां वा एष एता रात्रि वसति साक्षादेव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्त आर्तं वा एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतो व्यस्तं वा एते संवत्सरस्याभि दीक्षन्ते य एकाष्टकायां दीक्षन्तेऽन्तनामानावृतू भवतः फल्गुनीपूर्णमासे दीक्षन्मुखं वा एतत् (२८)

संवत्सरस्य यत्फल्गुनीपूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्यैकैव निर्या यथ्सांम्ये विषूवांश्चम्पद्यते चित्रापूर्णमासे दीक्षन्मुखं वा एतत्संवत्सरस्य यच्चित्रापूर्णमासो मुखत एव संवत्सरमारभ्य दीक्षन्ते तस्य न का चन निर्या भवति चतुरहे पुरस्तात्पौर्णमास्यै दीक्षन्तेषामेकाष्टकायां क्रयः सम्पद्यते तेनैकाष्टकां न छुम्बद्बुवन्ति तेषाम् (२९)

पूर्वपक्षे सुत्या सम्पद्यते पूर्वपक्षमासां अभि सम्पद्यन्ते ते पूर्वपक्ष उत्तिष्ठन्ति तानुत्तिष्ठन्त ओषंधयो वनस्पतयोऽनूत्तिष्ठन्ति तान्कल्याणी कीर्तिरनूत्तिष्ठत्यराधुर्निमे यजमाना इति तदनु सर्वे राधुवन्ति॥ (३०)

एतच्छुम्बद्बुवन्ति तेषाञ्चतुस्त्रिंशच्च॥ [८]

सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति ये सत्रमुपयन्त्यभीन्धत एव दीक्षाभिर्गामान् अश्रपयन्त उपसद्भिर्द्वाभ्यां लोमाव द्यन्ति द्वाभ्यान्त्वचं द्वाभ्यामसृङ्वाभ्यांमांसं द्वाभ्यामस्थि द्वाभ्यामज्जनमात्मदक्षिणं वै सत्रमात्मानमेव दक्षिणां नीत्वा सुवर्गं लोकं यन्ति शिखामनु प्र वपन्त ऋद्धा अथो रथीयांसः सुवर्गं लोकमयामेति॥ (३१)

सुवर्गम्यञ्चाशत्॥ [९]

ब्रह्मवादिनो वदन्त्यतिरात्रः परमो यज्ञक्रतूनां कस्मात्तम्रथममुपं यन्तीत्येतद्वा अंशिष्टोमम्रथममुपं यन्त्यथोक्थ्यमथ षोडशिनमथतिरात्रमनुपूर्वमेवैतद्यज्ञक्रतूनुपेत्य तानालभ्य परिगृह्य सोममेवैतत्पिबन्त आसते ज्योतिष्टोमम्रथममुपं यन्ति ज्योतिष्टोमो वै स्तोमानाम्मुखंमुखत एव स्तोमान्प्र युञ्जते ते (३२)

संस्तुता विराजमभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयायुक्कनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरूग्विराद्बुवर्गमेव तेन लोकं यन्ति रथन्तरं दिवा भवति रथन्तरं नक्तमित्याहुर्ब्रह्मवादिनः केन

तदजातीति सौभरं तृतीयसवने ब्रह्मसामम्बुहत्तन्मध्यतो दधति विधृत्यै तेनाजामि॥ (३३)

त एकात्रपञ्चाशच्च॥

[१०]

ज्योतिष्टोमप्रथममुपं यन्त्यस्मिन्नेव तेनं लोके प्रति तिष्ठन्ति गोष्टोमं द्वितीयमुपं यन्त्यन्तरिक्षं एव तेनं प्रति तिष्ठन्त्यायुष्टोमं तृतीयमुपं यन्त्यमुष्मिन्नेव तेनं लोके प्रति तिष्ठन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुर्यदेतान्स्थोमानुपयन्त्येष्वेव तल्लोकेषु सन्निर्णः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति ते सञ्स्तुता विराजम् (३४)

अभि सम्पद्यन्ते द्वे चर्चावति रिच्येते एकया गौरतिरिक्त एकयायुरूनः सुवर्गो वै लोको ज्योतिरुर्विराडूर्जमेवाव रूच्यते ते न क्षुधार्तिमार्च्छन्त्यक्षोधुका भवन्ति क्षुध्रम्बाधा इव हि सन्निर्णोऽग्निष्टोमावभितः प्रधी तावुक्थ्या मध्ये नभ्यं तत्तदेतत्परियदैवचक्रं यदेतेनं (३५)

पडहेन यन्ति देवचक्रमेव समारोहन्त्यरिष्ट्यै ते स्वस्ति समंश्रुवते पडहेनं यन्ति पड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रति तिष्ठन्त्युभयतोऽज्योतिषा यन्त्युभयतं एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठन्तो यन्ति द्वौ पडहौ भवतस्तानि द्वादशाहानि सम्पद्यन्ते द्वादशो वै पुरुषो द्वे सक्थ्यौ द्वौ बाहू आत्मा च शिरश्च चत्वार्यङ्गानि स्तनौ द्वादशौ (३६)

तत्पुरुषमनु पर्यावर्तन्ते त्रयः पडहा भवन्ति तान्यष्टादशाहानि सम्पद्यन्ते नवान्यानि नवान्यानि नव वै पुरुषे प्राणास्तप्राणाननु पर्यावर्तन्ते चत्वारः पडहा भवन्ति तानि चतुर्विंशतिरहानि सम्पद्यन्ते चतुर्विंशतिरर्धमासाः संवत्सरस्तत्संवत्सरमनु पर्यावर्तन्तेऽप्रतिष्ठितः संवत्सर इति खलु वा आहुर्वर्षीयान्प्रतिष्ठाया इत्येतावद्वै संवत्सरस्य ब्राह्मणं यावन्मासो मासिमास्येव प्रतितिष्ठन्तो यन्ति॥ (३७)

विराजमेतेन द्वादशावेतावद्वा अष्टौ च॥

[११]

मेषस्त्वा पचतैरेवतु लोहितग्रीवश्छागैः शल्मलिर्वृद्धा पूर्णो ब्रह्मणा पृक्षो मेधेन न्यग्रोधश्चमसैरुदुम्बर ऊर्जा गायत्री छन्दोभिस्त्रिवृधस्तोमैरवन्तीः स्थावन्तीस्त्वावन्तु प्रियं त्वा प्रियाणां वर्षिष्ठमाप्यानां निधीनां त्वा निधिपतिर हवामहे वसो मम॥ (३८)

मेघः षट्त्रिंशत्॥

[१२]

कूप्याभ्यः स्वाहा कूल्याभ्यः स्वाहा विकर्याभ्यः स्वाहाऽवट्याभ्यः स्वाहा खन्याभ्यः स्वाहा हृद्याभ्यः स्वाहा सूद्याभ्यः स्वाहा सरस्याभ्यः स्वाहा वैशन्तीभ्यः स्वाहा पत्वल्याभ्यः स्वाहा वर्ष्याभ्यः स्वाहाऽवर्ष्याभ्यः स्वाहा ह्रादुनीभ्यः स्वाहा पृष्वाभ्यः स्वाहा स्यन्दमानाभ्यः स्वाहा स्थावराभ्यः स्वाहा नादेयीभ्यः स्वाहा सैन्धवीभ्यः स्वाहा समुद्रियाभ्यः स्वाहा सर्वाभ्यः स्वाहा॥ (३९)

कूप्याभ्यश्चत्वारिंशत्॥

[१३]

अद्ध्यः स्वाहा वहन्तीभ्यः स्वाहा परिवहन्तीभ्यः स्वाहा समन्तं वहन्तीभ्यः स्वाहा शीघ्रं वहन्तीभ्यः

स्वाहा शीमं वहन्तीभ्यः स्वाहोग्रं वहन्तीभ्यः स्वाहा भीमं वहन्तीभ्यः स्वाहाऽम्भोभ्यः स्वाहा नभोभ्यः स्वाहा महोभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४०)

अञ्च एकात्रिंशत्॥ [१४]

यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुणः। पुरो मर्तः पुरः श्वा। अहं च त्वं च वृत्रहन्स्सम्बभूव सनिभ्य आ। अरातीवा चिदद्विषोऽनु नौ शूर मंसते भद्रा इन्द्रस्य रातर्यः। अभि क्रत्वैन्द्र भूरधु उमन्न ते विव्यङ्गहिमान् रजांसि। स्वेना हि वृत्रं शवसा जघन्थ न शत्रुरन्तं विविदद्युधा तै॥ (४१)

विविदद्वे च॥ [१५]

नमो राज्ञे नमो वरुणाय नमोऽश्वाय नमः प्रजापतये नमोऽधिपतयेऽधिपतिरस्यधिपति मा कुर्वधिपतिरहं प्रजानां भूयासम्मां धेहि मयि धेद्युपाकृताय स्वाहाऽऽलब्धाय स्वाहा हुताय स्वाहा॥ (४२)

नम एकात्रिंशत्॥ [१६]

मयोभूर्वातो अभि वातुस्त्रा ऊर्जस्वतीरोषधीरा रिशन्ताम्। पीवस्वतीर्जीवधन्याः पिबन्त्ववसायं पृद्धतै रुद्र मृडा। याः सरूपा विरूपा एकरूपा यासांमग्निरिष्ट्या नामानि वेद। या अङ्गिरसस्तपसेह चक्रुस्ताभ्यः पर्जन्य महि शर्म यच्छ। या देवेषु तनुवमैरयन्त यासां सोमो विश्वा रूपाणि वेद। ता अस्मभ्यम्पयसा पिबमानाः प्रजावतीरिन्द्र (४३)

गोष्ठे रिरिहि। प्रजापतिर्मह्यमेता रराणो विश्वैर्देवैः पितुभिः संविदानः। शिवाः सूतीरुपं नो गोष्ठमाकस्तासां वयं प्रजया स संदेमा। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः स्वाहा महोमू पु सुत्रामाणम्॥ (४४)

इन्द्राष्टात्रिंशच्च॥ [१७]

किं स्विदासीत्पूर्वचित्तिः किं स्विदासीद्बृहद्वयः। किं स्विदासीत्पिशङ्गिला किं स्विदासीत्पिलिप्पिला। द्यौरासीत्पूर्वचित्तिरश्वं आसीद्बृहद्वयः। रात्रिरासीत्पिशङ्गिलाविंरासीत्पिलिप्पिला। कः स्विदेकाकी चरति क उं स्विज्जायते पुनः। किं स्विद्धिमस्यं भेषजं किं स्विदावपनम्मुहत्। सूर्य एकाकी चरति (४५)

चन्द्रमां जायते पुनः। अग्निरहिमस्यं भेषजम्भूमिरावपनम्मुहत्। पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्याः पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभिम्। पृच्छामि त्वा वृणो अश्वस्य रेतः पृच्छामि वाचः परमं व्योम। वेदिमाहुः परमन्तं पृथिव्या यज्ञमाहुर्भुवनस्य नाभिम्। सोममाहुर्वृणो अश्वस्य रेतो ब्रह्मैव वाचः परमं व्योम॥ (४६)

सूर्य एकाकी चरति षट्त्वारिंशच्च॥ [१८]

अग्रे अम्बाल्यम्बिके न मां नयति कश्चन। ससस्त्यंशुकः। सुभगे काम्यीलवासिनि सुवर्गे लोके

सं प्रोण्वीथाम्। आहमंजानि गर्भधमा त्वमंजासि गर्भधम्। तौ सह चतुरः पदः सम्प्र सांरयावहै। वृषां वा९ रेतोधा रेतौ दधातूस्त्वर्थ्योर्गुदं धैह्यञ्जिमुदंञ्जिमन्वज। यः स्त्रीणां जीवभोजनो य आंसाम् (४७)

बिलुधावनः। प्रियः स्त्रीणामपीच्यः। य आसां कृष्णे लक्ष्मणि सदिगृदिम्प्रावधीत। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रयताद्वेणुभारं गिराविव। अथास्या मध्यमेधता९ शीते वाते पुनन्निवा। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। यद्वरिणी यवमति न (४८)

पुष्टम्पशु मन्यते। शूद्रा यदयंजारा न पोषाय धनायति। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। इयं युका शंकुन्तिकाहलमिति सर्पति। आहतं गभे पसो नि जल्युलीति धाणिका। अम्बे अम्बाल्यम्बिके न मां यमति कश्चन। ससस्त्यंश्चकः। माता च ते पिता च तेऽग्रं वृक्षस्य रोहतः। (४९)

प्र सुलोमीति ते पिता गभे मुष्टिमंतस्यत। दधिक्राव्णो अकारिणं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः। सूरभि नो मुखां कृत्त्र ण आयू९पि तारिपत्। आपो हि धा मंयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे रणां चक्षसे। यो वः शिवतंमो रसस्त्यं भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयां जिन्वथा आपो जनयथा च नः॥ (५०)

आसामति न रोहतो जिन्वथ चत्वारि च॥ [१९]

भूर्बुवः सुवर्वसंवस्त्वाञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसा रुद्रास्त्वाञ्जन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसादित्यास्त्वाञ्जन्तु जागतेन छन्दसा यद्वातो अपो अगंमदिन्द्रस्य तनुवम्रियाम्। एत९ स्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमा वर्तयासि नः। लाजी (३) ज्छाची (३) न यशो ममा (४)म्। यव्यायै गव्याया एतद्देवा अन्नमतैतदन्नमद्धि प्रजापते। युञ्जन्ति ब्रध्नमरुषं चरन्तं परि तस्युषः। रोचन्ते रोचना दिवि। युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथौ शोणा धृष्णू नृवाहसा। केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशौ मर्या अपेशसै। समुषद्विरजायथाः॥ (५१)

ब्रध्नं पञ्चविंशतिश्च॥ [२०]

प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहा सन्तानेभ्यः स्वाहा परिसन्तानेभ्यः स्वाहा पर्वभ्यः स्वाहा सन्धानेभ्यः स्वाहा शरीरेभ्यः स्वाहा यज्ञाय स्वाहा दक्षिणाभ्यः स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५२)

प्राणायष्टाविंशतिः॥ [२१]

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहाऽभिहिताय स्वाहाऽनभिहिताय स्वाहा युक्ताय स्वाहाऽयुक्ताय स्वाहा सुयुक्ताय स्वाहोद्युक्ताय स्वाहा विमुक्ताय स्वाहा प्रमुक्ताय स्वाहा वञ्चते स्वाहा परिवञ्चते स्वाहा संवञ्चते

स्वाहाऽनुवञ्चते स्वाहोद्वञ्चते स्वाहा यते स्वाहा धावते स्वाहा तिष्ठते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (५३)

सितायाष्टात्रिंशत्॥ [२२]

बृहस्पतिः श्रद्धया वा ऋक्षा वै प्रजापतिर्येनयेन द्वे वाव देवसूत्रे आदित्या अकामयन्त सुवर्गं वसिष्ठः संवत्सराय सुवर्गं ये सत्रम्ब्रह्मवादिनोऽतिरात्रो ज्योतिष्टोमं मेषः कूप्याभ्योऽद्ध्यो यो नमो मयोभूः किं स्विदम्बे भूः प्राणाय सिताय द्वाविंशतिः॥ [२३]

[बृहस्पतिः प्रतितिष्ठन्ति वै दशरात्रेण सुवर्गं यो अर्वन्तं भूस्त्रिप्रश्नाशत्॥53॥ बृहस्पतिः सर्वस्मै स्वाहा॥]

॥पञ्चमः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे पञ्चमः प्रश्नः॥

गावो वा एतत्सुत्रमांसताशृङ्गाः सूतीः शृङ्गाणि नो जायन्ता इति कामेन तासां दश मासा निषण्णा आसन्नथ शृङ्गाण्यजायन्त ता उदतिष्ठन्नराध्मेत्यथ यासां नाजायन्त ताः संवत्सरमास्वोदतिष्ठन्नराध्मेति यासां चाजायन्त यासां च न ता उभयोरुदतिष्ठन्नराध्मेति गोसुत्रं वै (१)

संवत्सरो य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यध्वन्त्येव तस्मात्तूपरा वार्षिकौ मासौ पत्वा चरति सन्नाभिजितः हंस्ये तस्मात्संवत्सरसदो यत्किं च गृहे क्रियते तदात्मवन्दमभिजितं क्रियते समुद्रं वा एते प्र पूवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यो वै समुद्रस्य पारं न पश्यन्ति न वै स तत् उदति संवत्सरः (२)

वै समुद्रस्तस्यैतत्पारं यदतिरात्रो य एवं विद्वांसः संवत्सरमुपयन्त्यनार्ता एवोदचं गच्छन्तीयं वै पूर्वोऽतिरात्रोऽसावुत्तरो मनः पूर्वो वागुत्तरः प्राणः पूर्वोऽपान उत्तरः प्ररोधनम्पूर्वं उदयनमुत्तरो ज्योतिष्टोमो वैश्वानरोऽतिरात्रो भवति ज्योतिरेव पुरस्ताद्वधते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै चतुर्विंशः प्रायणीयो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः (३)

संवत्सरः प्रयन्त एव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति तस्य त्रीणि च शतानि षष्टिश्च स्तोत्रीयास्तावतीः संवत्सरस्य रात्रय उभे एव संवत्सरस्य रूपे आप्नुवन्ति ते सस्थित्या अरिष्टा उत्तरेहोभिश्चरन्ति षडहा भवन्ति षड्वा ऋतवः संवत्सर ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठन्ति गोश्रायुश्च मध्यतः स्तोमौ भवतः संवत्सरस्येव तन्मिथुनमध्यतः (४)

दधति प्रजननाय ज्योतिर्भितो भवति विमोचनमेव तच्छ्रद्धास्येव तद्विमोचं युन्त्यथो उभयतोऽज्योतिषैव

पंडुहेन सुवर्गं लोकं यन्ति ब्रह्मवादिनो वदन्त्यासंते केन युन्तीति देवयानेन पृथेति ब्रूयाच्छ्रन्दांसि वै देवयानः पन्थां गायत्री त्रिष्टुब्जगती ज्योतिर्वै गायत्री गौष्मिष्टुगायुर्जगती यदेते स्तोमा भवन्ति देवयानेनैव (५)

तत्पथा यन्ति समानः सामं भवति देवलोको वै सामं देवलोकादेव न यन्त्यन्याअन्या ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकादेवान्यमन्यं देवलोकमभ्यारोहन्तो यन्त्यभिवर्तो ब्रह्मसामम्भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्या अभिजिद्भवति सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै विश्वजिद्भवति विश्वस्य जित्यै मासिमांसि पृष्ठान्युपं यन्ति मासिमांस्यतिग्राह्यां गृह्यन्ते मासिमांस्येव वीर्यं दधति मासां प्रतिष्ठित्या उपरिष्टान्मासां पृष्ठान्युपं यन्ति तस्मादुपरिष्टादोषधयः फलं गृह्णन्ति॥ (६)

गोसत्रं वा एति संवत्सरोऽर्धमासा मिथुनम्मध्यतो देवयानेनैव वीर्यत्रयोदश च॥ [१]

गावो वा एतत्सत्रमांसताशृङ्गाः सतीः शृङ्गाणि सिपांसन्तीस्तासां दश मासा निषण्णा आसुत्रथ शृङ्गाण्यजायन्त ता अब्रुवन्नराध्वमोत्तिष्ठामाव तं काममरुध्वमहि येन कामेन न्यपदामेति तासामु त्वा अब्रुवन्नर्या वा यावतीर्वासामहा एवेमौ द्वादशौ मासौ संवत्सरः सम्पाद्योत्तिष्ठामेति तासाम् (७)

द्वादशे मासि शृङ्गाणि प्रावर्तन्त श्रद्धया वाश्रद्धया वा ता इमा यास्तूपरा उभय्यो वाव ता और्ध्वन् याश्च शृङ्गाण्यसन्वन् याश्चोर्जमवारुन्धतुर्भ्रोति दशसु मासूतिष्ठन्नभ्रोति द्वादशसु य एवं वेदं पदेन खलु वा एते यन्ति विन्दति खलु वै पदेन यन्तद्वा एतदृद्धमयनन्तस्मादेतद्गोसनि॥ (८)

तिष्ठामेति तासान्तस्माद्धे च॥ [२]

प्रथमे मासि पृष्ठान्युपं यन्ति मध्यम उपं यन्त्युत्तम उपं यन्ति तदाहुयां वै त्रिकस्याहं उपसीदन्ति दहं वै सापराभ्यां दोहाभ्यां दुहेऽथ कुतः सा धीक्ष्यते यां द्वादश कृत्वं उपसीदन्तीति संवत्सरः सम्पाद्योत्तमे मासि सकृत्पृष्ठान्युपैयुस्तद्यजमाना यज्ञं पशून्वं रुन्धते समुद्रं वै (९)

एतेऽनवारम्पारम्प्र प्लवन्ते ये संवत्सरमुपयन्ति यद्बृहद्रथन्तरे अन्वर्जैर्युयथा मध्ये समुद्रस्य प्लवमन्वर्जैर्युस्तादृक्तदनुःशर्गम्बृहद्रथन्तराभ्यामित्वा प्रतिष्ठां गच्छन्ति सर्वेभ्यो वै कामेभ्यः सन्धिर्दुहे तद्यजमानाः सर्वान्कामानवं रुन्धते॥ (१०)

समुद्रं वै चतुस्त्रिंशच्च॥ [३]

समान्यं ऋचो भवन्ति मनुष्यलोको वा ऋचो मनुष्यलोकादेव न यन्त्यन्यदन्त्यसामं भवति देवलोको वै सामं देवलोकादेवान्यमन्यमनुष्यलोकप्रत्यवरोहन्तो यन्ति जगतीमग्र उपं यन्ति जगतीं वै छन्दांसि प्रत्यवरोहन्त्याग्रयणं ग्रहां बृहत्पृष्ठानि त्रयस्त्रिंशस् स्तोमास्तस्माज्ज्यायांसं कनीयान्प्रत्यवरोहति वैश्वकर्मणो गृह्यते विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमाना अवं रुन्धत आदित्यः (११)

गृह्यत इयं वा अर्दितिरस्यामेव प्रति तिष्ठन्त्यन्योन्यो गृह्येते मिथुनत्वाय प्रजात्या अवान्तरं वै

दंशरात्रेण प्रजापतिः प्रजा असृजत् यदंशरात्रो भवति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त एताः ह वा उदङ्कः शौल्बायनः सत्रस्यद्धिमुवाच यदंशरात्रो यदंशरात्रो भवति सत्रस्यद्धा अथो यदेव पूर्वेष्वहःसु विलोम क्रियते तस्यैवैषा शान्तिः॥ (१२)

आदित्यस्तस्यैव द्वे च॥ [४]

यदि सोमो सः सुतो स्यातांमहति रात्रिये प्रातरनुवाकमुपाकुर्यात्पूर्वो वाचम्पूर्वो देवताः पूर्वश्छन्दांसि वृद्धे वृषण्वतीं प्रतिपदं कुर्यात्प्रातःसवनादेवैषामिन्द्रं वृद्धेऽथो खल्वाहुः सवनमुखेसवनमुखे कारयति सवनमुखात्सवनमुखेदेवैषामिन्द्रं वृद्धे संवेशायोपवेशाय गायत्रियास्त्रिष्टुभो जगत्या अनुष्टुभः पङ्क्षा अभिभूत्यै स्वाहा छन्दांसि वै संवेश उपवेशश्छन्दांभिरेवैषाम् (१३)

छन्दांसि वृद्धे सजनीयः शस्यं विहव्यः शस्यमगस्त्यस्य कयाशुभीयः शस्यमेतावद्वा अस्ति यावदेतद्यावदेवास्ति तदेषां वृद्धे यदि प्रातःसवने कलशो दीर्यत वैष्णवीपुं शिपिविष्टवतीपु स्तुवीरन् यद्वै यज्ञस्यातिरिच्यते विष्णुं तच्छिपिविष्टमभ्यति रिच्यते तद्विष्णुः शिविपिष्टोऽतिरिक्त एवातिरिक्तं दधात्यथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमास्त्वावं रुन्धते यदि मध्यन्दिने दीर्यत वषट्कारनिधनं सामं कुर्युर्वषट्कारो वै यज्ञस्य प्रतिष्ठा प्रतिष्ठामेवंद्रमयन्ति यदि तृतीयसवने एतदेव॥ (१४)

छन्दांभिरेवैषामवैकान्नविः शतिश्च॥ [५]

पडहैर्मासांन्ध्रस्यम्पाद्याहरुध्मुजन्ति पडहैरहि मासांन्ध्रस्यम्पश्यन्त्यर्धमासैर्मासांन्ध्रस्यम्पाद्याहरुध्मुजन्त्यर्धमासैरहि मासांन्ध्रस्यम्पश्यन्त्यर्धमावास्यया मासांन्ध्रस्यम्पाद्याहरुध्मुजन्त्यर्धमावास्यया हि मासांन्ध्रस्यम्पश्यन्ति पौर्णमास्या मासांन्ध्रस्यम्पाद्याहरुध्मुजन्ति पौर्णमास्या हि मासांन्ध्रस्यम्पश्यन्ति यो वै पूर्ण आसिञ्चति परा स सिञ्चति यः पूर्णादुदचति (१५)

प्राणमस्मिन्ध्रस्य दधाति यत्पौर्णमास्या मासांन्ध्रस्यम्पाद्याहरुध्मुजन्ति संवत्सरायैव तत्प्राणं दधति तदनु सन्निष्ठाः प्राणान्ति यदहर्नोध्मुजेयुर्यथा हतिरुपनद्धो विपतत्येव संवत्सरो वि पतेदार्तिमार्च्छैर्युयत्पौर्णमास्या मासांन्ध्रस्यम्पाद्याहरुध्मुजन्ति संवत्सरायैव तदुदानं दधति तदनु सन्निष्ठा उत् (१६)

अनन्ति नार्तिमार्च्छन्ति पूर्णमासे वै देवानां सुतो यत्पौर्णमास्या मासांन्ध्रस्यम्पाद्याहरुध्मुजन्ति देवानामेव तद्यज्ञेन यज्ञमृत्यवरोहन्ति वि वा एतद्यज्ञं छिन्दन्ति यत्पडहसंततः सन्तमथाहरुध्मुजन्ति प्राजापत्यम्पशुमालभन्ते प्रजापतिः सर्वा देवता देवताभिरेव यज्ञः सं तन्वन्ति यन्ति वा एते सवनाद्येऽहः (१७)

उध्मुजन्ति तुरीयं खलु वा एतत्सवनं यत्सोत्रायं यत्सोत्राय्यम्भवति तेनैव सवनान्न यन्ति समुपहूयं भक्षयन्त्येतत्सोमपीथा ह्येतरहि यथायतनं वा एतेषां सवनभाजो देवता गच्छन्ति येऽहरुध्मुजन्त्यनुसवन् पुरोडाशान्निर्वपन्ति यथायतनादेव सवनभाजो देवता अव रुन्धतेऽष्टाकपालान्प्रातःसवनं एकादशकपालान्मार्ध्यन्दिने सवने द्वादशकपालाः स्तृतीयसवने छन्दांस्यैवास्त्वावं रुन्धते वैश्वदेवं चरुं तृतीयसवने निर्वपन्ति वैश्वदेवं वै

तृतीयसवन्तनेव तृतीयसवन्नात्र यन्ति॥ (१८)

उदचत्युद्येऽहरात्वा पञ्चदश च॥ [६]

उत्थृज्या (३) त्रोत्थृज्या (३) मिति मीमांसन्ते ब्रह्मवादिनस्तद्वाहुरुत्थृज्यमेवेत्यंमावास्यायां च पौर्णमास्यां चोत्थृज्यमित्याहुरेते हि यज्ञं वहत इति ते त्वाव नोत्थृज्ये इत्याहुय अवान्तरं यज्ञम्भेजाते इति या प्रथमा व्यष्टका तस्यामुत्थृज्यमित्याहुरेष वै मासो विंशर इति नार्दिष्टम् (१९)

उत्थृजेयुर्यदादिष्टमुत्थृजेयुर्यादृशे पुनः पर्याप्तावे मध्ये षडहस्यं सम्पद्येत षडहैर्मासान्स्वाम्याद्य यत्संतममहस्तस्मिन्नुत्थृज्येयुस्तदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेयुरेन्द्रं दधीन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं वैश्वदेवं द्वादशकपालमुग्रेव वसुमतः प्रातःसवनं यदग्नये वसुमते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्वागिनीं कुर्वन्ति (२०)

सवनमष्टाभिरुपं यन्ति यदेन्द्रं दधि भवतीन्द्रमेव तद्वाग्धेयान्न च्यावयन्तीन्द्रस्य वै मरुत्वतो माथ्यंदिनं सवनं यदिन्द्राय मरुत्वते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपन्ति देवतामेव तद्वागिनीं कुर्वन्ति सवनमेकादशभिरुपं यन्ति विश्वेषां वै देवानामभुमतां तृतीयसवनं यद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं निर्वपन्ति देवता एव तद्वागिनीः कुर्वन्ति सवनं द्वादशभिः (२१)

उपं यन्ति प्राजापत्यम्पशुमा लभन्ते यज्ञो वै प्रजापतिर्यज्ञस्याननुसर्गायाभिवर्त इतः षण्मासो ब्रह्मसामम्भवति ब्रह्म वा अभिवर्तो ब्रह्मणैव तत्सुवर्गं लोकमभिवर्तयन्तो यन्ति प्रतिकूलमिव हीतः सुवर्गो लोक इन्द्रं क्रतुं न आ भर पिता पुत्रेभ्यो यथा। शिक्षां नो अस्मिन्पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहीत्यमुत आयतां षण्मासो ब्रह्मसामम्भवत्ययं वै लोको ज्योतिः प्रजा ज्योतिरिममेव तल्लोकम्पश्यन्तोऽभिवदन्त आ यन्ति॥ (२२)

नार्दिष्टकुर्वन्ति द्वादशभिरिति विंशतिश्च॥ [७]

देवानां वा अन्तं जग्मुषामिन्द्रियं वीर्यमपाकामत्तत्क्रोशेनावामं रुन्धत् तत्क्रोशस्यं क्रोशत्वं यत्क्रोशेन चात्वाल्स्यान्तं स्तुवन्ति यज्ञस्यैवान्तं गुत्वेन्द्रियं वीर्यमव रुन्धते सूत्रस्यर्द्धाहवनीयस्यान्तं स्तुवन्त्यग्निमेवोपद्रष्टारं कृत्वद्धिमुपं यन्ति प्रजापतेरहृदयेन हविर्धानेऽन्तः स्तुवन्ति प्रमाणमेवास्यं गच्छन्ति श्लोकेन पुरस्तात्सदसः (२३)

स्तुवन्त्यनुश्लोकेन पश्चाद्यज्ञस्यैवान्तं गुत्वा श्लोकभाजो भवन्ति नवभिर्ध्वर्युरुद्रांयति नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधाति सर्वा ऐन्द्रियो भवन्ति प्राणेष्वेन्द्रियं दधत्यप्रतिहृताभिरुद्रांयति तस्मात्पुरुषः सर्वाण्यन्यानि शीर्ष्णोऽङ्गानि प्रत्यंचति शिरं एव न पञ्चदशं रथन्तरम्भवतीन्द्रियमेवाव रुन्धते सप्तदशम् (२४)

बृहदन्नाद्यस्यावरुद्धा अथो प्रैव तेन जायन्त एकविंशम्भ्रं द्विपदासु प्रतिष्ठित्यै पत्न्यं उपं गायन्ति मिथुनत्वाय प्रजात्यै प्रजापतिः प्रजा असृजत् सोऽकामयतासामहं राज्यं परीयामिति तासां राजनेनेव राज्यं पर्येतद्राजनस्य राजन्त्वं यद्राजनम्भवति प्रजानामेव तद्यजमाना राज्यं परि यन्ति पञ्चविंशम्भवति प्रजापतेः (२५)

आत्यै पञ्चभिस्तिष्ठन्तः स्तुवन्ति देवलोकमेवाभि जयन्ति पञ्चभिरासीना मनुष्यलोकमेवाभि जयन्ति दश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा विराडन्नं विराजैवान्नाद्यमव रून्धते पञ्चधा विनिषद्य स्तुवन्ति पञ्च दिशो दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठन्त्येकैक्यास्तुतया समारयन्ति दिग्भ्य एवान्नाद्यम् सम्भरन्ति ताभिर्द्रुतातोद्वायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम् (२६)

सम्भृत्य तेजं आत्मन्दधते तस्मादेकः प्राणः सर्वाण्यङ्गान्यवत्यथो यथा सुपूर्ण उत्पतिष्यच्चिरं उत्तमं कुरुत एवमेव तद्यजमानाः प्रजानामुत्तमा भवन्त्यासन्दीमुद्गाता रोहति साम्राज्यमेव गच्छन्ति प्लेङ्गम् होता नाकस्यैव पृष्ठम् रोहन्ति कूर्चावध्वर्युर्ब्रह्मस्यैव विष्टपं गच्छन्त्येतावन्तो वै देवलोकास्तेष्वेव यथापूर्वं प्रति तिष्ठन्त्यथो आक्रमणमेव तथ्येतुं यजमानाः कुर्वते सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥ (२७)

सदसः सप्तदशं प्रजापतेर्गायति दिग्भ्य एवान्नाद्यम्प्रत्येकादश च॥ [८]

अर्क्येण वै संहस्रशः प्रजापतिः प्रजा असृजत ताभ्य इलान्देनेरां लूतामवारुद्ध यद्वर्धम्भवति प्रजा एव तद्यजमानाः सृजन्त इलान्दम्भवति प्रजाभ्य एव सृष्टाभ्य इरां लूतामव रून्धते तस्माद्याम् समां सत्रम् समृद्धं क्षोधुकास्ताम् समां प्रजा इषुः ह्यासामूर्जमाददते यां समां व्यृद्धमक्षोधुकास्ताम् समां प्रजाः (२८)

न ह्यासामिषमूर्जमाददत उत्क्रोदं कुर्वते यथा बन्धान्मुमुचाना उत्क्रोदं कुर्वत एवमेव तद्यजमाना देवबन्धान्मुमुचाना उत्क्रोदं कुर्वत इषमूर्जमात्मन्दधाना वाणः शततन्तुर्भवति शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्याजिं धावन्त्यनभिजितस्याभिजित्यै दुन्दुभीन्धस्माग्रन्ति परमा वा एषा वाग्या दुन्दुभौ परमामेव (२९)

वाचमव रून्धते भूमिदुन्दुभिमा ग्रन्ति येवेमां वाक्प्रविष्टा तामेवाव रून्धतेऽथो इमामेव जयन्ति सर्वा वाचो वदन्ति सर्वासां वाचामवरुद्धा आर्द्रे चर्मन्यायच्छेते इन्द्रियस्यावरुद्धा आन्यः क्रोशति प्रान्यः शरंसति य आक्रोशति पुनात्येवैनान्धस स यः प्रशरंसति पूतेष्वेवान्नाद्यं दधात्यृषिकृतं च (३०)

वा एते देवकृतं च पूर्वैर्मासैरव रून्धते यद्धतेच्छदां सामानि भवन्त्युभयस्यावरुद्धे यन्ति वा एते मिथुनाद्ये संवत्सरमुपयन्त्यन्तर्वेदि मिथुनौ सम्भवतस्तेनैव मिथुनात्र यन्ति॥ (३१)

व्यृद्धमक्षोधुकास्ताम् समां प्रजाः परमामेव च त्रिंशच्च॥ [९]

चर्मावं भिन्दन्ति पाप्मानमेवेषामव भिन्दन्ति मापं राधसीर्मातिं व्याधसीरित्याह सम्प्रत्यैवेषां पाप्मानमव भिन्दन्त्युदकुम्भानधिनिधाय दास्यो माजुलीयं परि नृत्यन्ति पदो निघ्नतीरिदम्भुं गायन्त्यो मधु वै देवानां परममन्नाद्यं परमेवान्नाद्यमव रून्धते पदो नि घ्नन्ति महीयामेवेषुं दधति॥ (३२)

चर्मैकात्रपञ्चाशत्॥ [१०]

पृथिव्यै स्वाहान्तरिक्षाय स्वाहा दिवे स्वाहां सम्प्रोष्यते स्वाहां सम्भ्रवमानाय स्वाहा सम्भ्रुताय स्वाहा मेघायिष्यते स्वाहा मेघायुते स्वाहा मेघिताय स्वाहा मेघाय स्वाहा नीहाराय स्वाहा निहाकाय स्वाहा

प्रासचाय स्वाहा प्रचलाकायै स्वाहा विद्योतिष्यते स्वाहा विद्योतमानाय स्वाहा संविद्योतमानाय स्वाहा स्तनयिष्यते स्वाहा स्तनयते स्वाहोग्रं स्तनयते स्वाहा वर्षिष्यते स्वाहा वर्षते स्वाहाभिवर्षते स्वाहा परिवर्षते स्वाहा संवर्षते (३३)

स्वाहानुवर्षते स्वाहा शीकायिष्यते स्वाहा शीकायते स्वाहा शीकिताय स्वाहा प्रोषिष्यते स्वाहा प्रुष्यते स्वाहा परिप्रुष्यते स्वाहाद्रहीष्यते स्वाहाद्रुहते स्वाहाद्रुहीताय स्वाहा विप्रोष्यते स्वाहा विप्रुवमानाय स्वाहा विप्रुताय स्वाहातपस्यते स्वाहातपते स्वाहोग्रमातपते स्वाहर्भ्यः स्वाहा यजुर्भ्यः स्वाहा सामर्भ्यः स्वाहाङ्गिरोभ्यः स्वाहा वेदैभ्यः स्वाहा गार्ग्यभ्यः स्वाहा नाराशसीभ्यः स्वाहा रैभीभ्यः स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३४)

सं वर्षते रैभीभ्यः स्वाहा द्वे च॥ [११]

दत्वते स्वाहाऽदन्ताय स्वाहा प्राणिने स्वाहाऽप्राणाय स्वाहा मुखवते स्वाहाऽमुखाय स्वाहा नासिकवते स्वाहाऽनासिकाय स्वाहाऽक्षण्वते स्वाहाऽनक्षिकाय स्वाहा कर्णिने स्वाहाऽकर्णकाय स्वाहा शीर्षण्वते स्वाहाऽशीर्षकाय स्वाहा पृद्धते स्वाहाऽपादकाय स्वाहा प्राणते स्वाहाऽप्राणते स्वाहा वदते स्वाहाऽवदते स्वाहा पश्यते स्वाहाऽपश्यते स्वाहा शृण्वते स्वाहाऽशृण्वते स्वाहा मनस्विने स्वाहा (३५)

अमनसे स्वाहा रेतस्विने स्वाहाऽरेतस्काय स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहा प्रजननाय स्वाहा लोमवते स्वाहाऽलोमकाय स्वाहा त्वचे स्वाहाऽत्वकाय स्वाहा चर्मण्वते स्वाहाऽचर्मकाय स्वाहा लोहितवते स्वाहाऽलोहिताय स्वाहा मांसन्वते स्वाहाऽमांसकाय स्वाहा स्नावभ्यः स्वाहाऽस्नावकाय स्वाहाऽस्थन्वते स्वाहाऽनस्थिकाय स्वाहा मङ्गन्वते स्वाहाऽमङ्गकाय स्वाहाऽङ्गिने स्वाहाऽनङ्गाय स्वाहाऽऽत्मने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (३६)

मनस्विने स्वाहाऽनात्मने स्वाहा द्वे च॥ [१२]

कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तु विष्णुस्त्वा युनक्तस्य यज्ञस्यर्द्धे मह्यं सन्नत्या अमुष्मे कामायायुषे त्वा प्राणाय त्वाऽपानाय त्वा व्यानाय त्वा व्युष्टे त्वा रय्ये त्वा राधसे त्वा घोषाय त्वा पोषाय त्वा राद्धोषाय त्वा प्रच्युत्ये त्वा॥ (३७)

कस्त्वाऽष्टात्रिंशत्॥ [१३]

अग्रये गायत्राय त्रिवृते राथतराय वासन्तायाष्टाकपाल इन्द्राय त्रैष्टुभाय पञ्चदशाय बार्हताय त्रैष्णवैकादशकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्यो जागतेभ्यः सप्तदशेभ्यो वैरूपेभ्यो वार्षिकेभ्यो द्वादशकपालो मित्रावरुणाभ्यामानुष्टुभाभ्यामेकविंशाभ्यां वैराजाभ्यां शारदाभ्यां पयस्यां बृहस्पतये पाङ्काय त्रिणवाय शाकुराय हेमन्तिकाय चरुः संवित्र आतिच्छन्दसाय त्रयस्त्रिंशाय रैवताय शैशिराय द्वादशकपालोऽदित्यै विष्णुपत्न्यै चरुर्ग्रये वैश्वानराय द्वादशकपालोऽनुमत्यै चरुः काय एककपालः॥ (३८)

अग्रयेऽदित्या अनुमत्यै सप्तचत्वारिंशत्॥ [१४]

यो वा अग्रावग्निः प्रहियते यश्च सोमो राजा तयोरपि आतिथ्यं यदग्नीषोमीयोऽथैष रुद्रो यश्चीयते यथ्सञ्चितेऽग्रावेतानि हवीरपि न निर्वपेदेष एव रुद्रोऽशान्त उपोत्थार्य प्रजां पशून् यजमानस्याभि मन्थेत् यथ्सञ्चितेऽग्रावेतानि हवीरपि निर्वपति भागधेयेनैवेन शमयति नास्य रुद्रोऽशान्तः (३९)

उपोत्थार्य प्रजां पशून्भि मन्थेत् दशं हवीरपि भवन्ति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दशमी प्राणानेव यजमाने दधात्यथो दशाक्षरा विराडन्न विराज्येवात्राद्ये प्रति तिष्ठत्युतुभिर्वा एष छन्दोभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चेत्य्व इत्याहुयदेतानि हवीरपि निर्वपत्युतुभिरेवेन छन्दोभिः स्तोमैः पृष्ठैश्चिनुते दिशः सुषुवाणेन (४०)

अभिजित्या इत्याहुयदेतानि हवीरपि निर्वपति दिशामभिजित्या एतया वा इन्द्रं देवा अयाजयन्तस्मादिन्द्रस्य एतया मनुमनुष्यास्तस्मान्मनुसवो यथेन्द्रो देवानां यथा मनुमनुष्याणामेवम्भवति य एवं विद्वानेतयेष्टा यजते दिग्बतीः पुरोनुवाक्या भवन्ति सर्वासां दिशामभिजित्यै॥ (४१)

अशान्तः सुषुवाणेनैकचत्वारिंशच्च॥ [१५]

यः प्राणतो निमिषतो महित्वैक इद्राजा जगतो बभूव। य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषां विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते द्यौर्महिमा नक्षत्राणि रूपमादित्यस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥ (४२)

यः प्राणतो द्यौरादित्योऽष्टात्रिंशत्॥ [१६]

य आत्मदा बलदा यस्य विश्वं उपासते प्रशिषं यस्य देवाः। यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय हविषां विधेम। उपयामगृहीतोऽसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णामि तस्य ते पृथिवी महिमोषधयो वनस्पतयो रूपमग्निस्ते तेजस्तस्मै त्वा महिम्ने प्रजापतये स्वाहा॥ (४३)

य आत्मदाः पृथिव्याग्निरेकात्रचत्वारिंशत्॥ [१७]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामाऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं इष्यः शूरो महारथो जायतान्दोग्धी धेनुर्वोढाऽनुङ्गानाशुः सप्तिः पुरंधियोषां जिष्णु रथेष्टाः सभेयो युवाऽस्य यजमानस्य वीरो जायतान्निका मेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षतु फुलिन्यो न ओषधयः पच्यन्तां योगक्षेमो नः कल्पताम्॥ (४४)

आ ब्रह्मन्नेकचत्वारिंशत्॥ [१८]

आक्रान् वाजी पृथिवीमग्निं युजमकृत वाज्यर्वाक्रान् वाज्यन्तरिक्षं वायुं युजमकृत वाज्यर्वा द्यां वाज्याऽक्रष्ट सूर्यं युजमकृत वाज्यर्वाग्निस्ते वाजिन् युङ्क्षु त्वा रभे स्वस्ति मा सम्पारय वायुस्ते वाजिन् युङ्क्षु त्वा रभे स्वस्ति मा सम (४५)

पारयादित्यस्ते वाजिन् युङ्क्षु त्वा रभे स्वस्ति मा सम्पारय प्राणधृगंसि प्राणं मे दह व्यानधृगंसि व्यानं मे दह हापानधृगंस्यपानं मे दह चक्षुरसि चक्षुर्मयि धेहि श्रोत्रमसि श्रोत्रमयि धेह्यायुरस्यायुर्मयि

धेहि॥ (४६)

वायुस्ते वाजिन् युङ्क्तु त्वा रभे स्वस्ति मा सन्निचत्वारिंशच्च॥ [१९]

जज्ञि बीजं वर्ष्टा पर्जन्यः पक्तां सस्यं सुपिप्पला ओषधयः स्वधिचरणेयं सूपसदनोऽग्निः स्वध्यक्षमन्तरिक्षं सुपावः पर्वमानः सूपस्थाना द्यौः शिवमसौ तर्पन् यथापूर्वमहोरात्रे पञ्चदशिनोऽर्धमासास्त्रिंशिनो मासाः कृता ऋतवः शान्तः संवत्सरः॥ (४७)

जज्ञि बीजमेकत्रिंशत्॥ [२०]

अग्नेयोऽष्टाकपालः सौम्यश्चरुः सावित्रोऽष्टाकपालः पौष्णश्चरु रौद्रश्चरुऽग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो मृगाखरे यदि नागच्छेदग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः सौर्यम्पयो वायव्यं आज्यभागः॥ (४८)

अग्नेयश्चतुर्विंशतिः॥ [२१]

अग्नेयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इन्द्रायाहोमुच एकादशकपालो मित्रावरुणाभ्यामागोमुग्भ्यां पयस्यां वायोसावित्र आंगोमुग्भ्यां चरुश्चिभ्यामागोमुग्भ्यां धाना मरुद्भ्य एनोमुग्भ्यः सप्तकपालो विश्वेभ्यो देवेभ्य एनोमुग्भ्यो द्वादशकपालोऽनुमत्यै चरुऽग्नये वैश्वानराय द्वादशकपालो द्यावापृथिवीभ्यामहोमुग्भ्यां द्विकपालः॥ (४९)

अग्नेयेऽहोमुचे त्रिंशत्॥ [२२]

अग्नेये समनमत्पृथिव्यै समनमद्यथाग्निः पृथिव्या समनमदेवम्ब्रह्मभद्राः सन्नतयः सं नमन्तु वायवे समनमदन्तरिक्षाय समनमद्यथा वायुरन्तरिक्षेण सूर्याय समनमद्विवे समनमद्यथा सूर्यो दिवा चन्द्रमसे समनमन्नक्षत्रेभ्यः समनमद्यथा चन्द्रमा नक्षत्रैर्वरुणाय समनमदद्भ्यः समनमद्यथा (५०)

वरुणोऽद्भिः साम्ने समनमदृचे समनमद्यथा सामर्चा ब्रह्मणे समनमत्क्षत्राय समनमद्यथा ब्रह्म क्षत्रेण राज्ञे समनमद्विश्वे समनमद्यथा राजा विश्वा रथाय समनमदश्वेभ्यः समनमद्यथा रथोऽश्वैः प्रजापतये समनमद्वृतेभ्यः समनमद्यथा प्रजापतिभूतेः समनमदेवम्ब्रह्मभद्राः सन्नतयः सं नमन्तु॥ (५१)

अद्भ्यः समनमद्यथा मह्यं चत्वारिं च॥ [२३]

ये ते पन्थानः सवितः पूर्व्यासोऽरेणवो वितता अन्तरिक्षे। तेभिर्नो अद्य पृथिभिः सुगेभी रक्षां च नो अर्थि च देव ब्रूहि। नमोऽग्नये पृथिविक्षितं लोकस्पृतं लोकमस्मे यजमानाय देहि नमो वायवेऽन्तरिक्षक्षितं लोकस्पृतं लोकमस्मे यजमानाय देहि नमः सूर्याय दिविक्षितं लोकस्पृतं लोकमस्मे यजमानाय देहि॥ (५२)

ये ते चतुश्चत्वारिंशत्॥ [२४]

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरो वेदं शीरष्णवान्मेध्यो भवत्युपा वा अश्वस्य मेध्यस्य शिरः

सूर्यश्चक्षुर्वातः प्राणश्चन्द्रमाः श्रोत्रन्दिशः पादां अवान्तरदिशाः परशवोऽहोरात्रे निमेषोऽर्धमासाः पर्वाणि मासाः
सन्धानान्यृतवोऽङ्गानि संवत्सर आत्मा रश्मयः केशा नक्षत्राणि रूपन्तारका अस्थानि नभो मासान्योपधयो
लोमानि वनस्पतयो बाला अग्निर्मुखं वैश्वानरो व्यात्तम् (५३)

समुद्र उदरमन्तरिक्षम्पायुर्धावापृथिवी आण्डौ ग्रावा शेपः सोमो रेतो यङ्गञ्ज्यते तद्वि द्योतते
यद्विधनुते तथ्स्तनयति यन्मेहति तद्वरपति वागेवास्य वागहर्वा अश्वस्य जायमानस्य महिमा पुरस्ताञ्जायते
रात्रिरेनम्महिमा पश्चादनु जायत एतौ वै महिमानावश्वमभितः सम्बभूवतुरहयो देवानवहृदवांसुरान् वाजी
गन्धर्वानश्वो मनुष्यान्समुद्रो वा अश्वस्य योनिः समुद्रो बन्धुः॥ (५४)

व्यात्तमवहृद्वादश च॥ [२५]

गावो गावः सिषासन्तीः प्रथमे मासि समान्यो यदि सोमो
षडहैरुत्सृज्या(३) देवानामुर्क्येण चर्माव पृथिव्यै दत्वते कस्त्वाग्नये यो वै
यः प्राणतो य आत्मदा आ ब्रह्मन्नाक्राञ्जि बीजमाग्रेयोऽष्टाकपालोऽग्नये-
ऽहोमुचेऽष्टाकपालोऽग्नये समनमद्ये ते पन्थानो यो वा अश्वस्य मेध्यस्य
शिरः प्रश्नविंशतिः॥ [२६]

[गावः समान्यः सर्वनमष्टाभिर्वा एते देवकृतश्चाभिमजित्या इत्याहुर्वरुणोऽद्धिः साम्ने चतुःपञ्चाशत्॥54॥
गावो योनिः समुद्रो बन्धुः॥]

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>